BINNEN-VERKOOPING
VAN
FYNE EN FANCY GOEDEREN,
ZAL WORDEN VOORGEZET BY
De Heeren Blore & Bartman,
HEDEN MORGEN;
(Dingsdag,) den 7 November 1843.

GEORGE GREIG.

BINNEN-VERKOOPING.

OP MORGEN OCHTEND,
Den 8 dezer.

ZULLEN op de Binnen-Verkooping van den Heer JONES, worden verkocht, eene oversending van ZOMER GOEDEREN, als:—

Gaas, Cambric, Susies, Balsarine en Asiel Kleeden,
Chené, Zyde, Satyn, en Barage Shawls,
Gazen en zyden Doeken en Sjerpen,
Modesche Zyden en Strooheedjes,
Kinderhoedjes, Hoeden, Tabberts en Kleeden,
Licht zomer kleuren Gros de Naples, gebloemd en effen,
Zyden Zonneschermen en Sambrelen,
Linten, Beursen, Kant, Bloemen en Brides,
Zyden, kanten en katoenen Handschoenen, Kruisbanden, Stropdassen.
Zyden en katoenen Kousen.

Alles Zonder Reserve.

H. ROSS & Co.

DE LAATSTE VERKOOPING
VAN
HOLLANDSCHE PROVISIEN,
ENZ. ENZ. ENZ.

INGEVOERD met de *Jan van Hoorn*, Kapt. KEEMAN, zal worden gehouden door de Heeren GEBROEDERS DENEYS, & Co. aan hunne Vendukamers,

Op MORGEN, (WOENSDAG),
DEN 8STEN NOVEMBER,

wanneer zal worden aangeboden het restant van de
Zoetemelksche en Komynen Kazen,
Hammen,
Paarl Gort,
Seltzerwater,
Bitter,
Zeilgaren,
Koperen Ketels,
Witlood en wollen Dekens.
Alsmede eene hoeveelheid keurlyke SCHIEDAM.

Deze Verkooping bestemd zynde de oferzending te sluiten, zal elk artikel dat opgeveild wordt, zonder de minste RESERVE worden verkocht.

O. J. TRUTER.

UITGEBREIDE
BINNEN-VERKOOPING,
VAN
NIEUWE GOEDEREN,
EX "TRUE BRITON"
Op Donderdag Morgen aanst.
AAN DE PAKHUIZEN VAN
VENNING, BUSK, & Co.

BY de Heeren GEBROEDERS DENEYS & Co., zullen op WOENSDAG NAMIDDAG, ten ½ 3 ure, op last van den Scheeper worden verkocht eene groote hoeveelheid superieure TELESCOPEN, van onderscheidene soorten; Olie, Verwen, Schryflessenaren met koperen en anderen Banden, enz.

Zonder de minste Reserve.

MELKGEVENDE KOEYEN.

OP aanst. ZATURDAG, den 11 November, zal de Ondergeteekende op de Parade laten verkoopen, 8 extra Melkgevende Koeyen, welke omtrent 14 dagen geleden gekalfd hebben, en in alle opzigten gecommandeerd kunnen worden.—Die boven de 100 Rds. besteedt, zal 3 maanden crediet hebben.

A. BESTER.

PUBLIEKE VERKOOPING
Te Nooitgedacht,
Gelegen aan de "Karsrivier," Distrikt Swellendam.

OP MAANDAG den 20 November aanst. zal per publieke Vendutie te Nooitgedacht, verkocht worden
500 Merino Ooijen en Hamels,
20 Wagen en jonge Paarden.

JACOBUS NICOLAS SWART.
VAN DER BYL & DENYSSEN, Afslagers.

PUBLIEKE VERKOOPING,
In den Boedel van wylen den Heer G. A. ODENDAL, te "Zoutriviers Drift," Distrikt Swellendam.

OP VRYDAG,
Den 1sten December aanst.

ZAL eene Publieke Verkooping te "Zoutriviers Drift," of "Kathoek," gehouden worden, van
1200 Merino Ooijen en Hamels,
8 Opregte Merino Rammen, getrokken uit de Stoetery van de Heeren CLOETE en VAN BREDA.
30 Merries en Wagenpaarden,
1 Springhengst,
60 Aanteelbeesten,
2 Extra goed-geteelde Bullen,
12 Ossen,
50 Geiten en Bokken,
2 Wagens,
1 Zet Paardenwagen Tuigen,
1 Zet Jukken en Trektouw, compleet,
1 Smids Blaasbalg en Gereedschap, compleet,
1 Schaafbank en Timmermansgereedschap, compleet,
1 Rosmolen,
1 Ploeg,
1 Eg,
1 Koornharp,
Eene groote hoeveelheid Meubelen, Keukengereedschap, Karnen, en alles toebehoorende aan eene Boerdery.

ALSMEDE,
De helft van de opbrengst van 10 mudden Haver, 2 mudden Garst en 5 mudden Koorn, gezaaid op de plaats.

Wed. E. M. ODENDAL.
VAN DER BYL & DENYSSEN, Afslagers.

Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in'derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar, of Rds. 5: 4, per kwartaal.

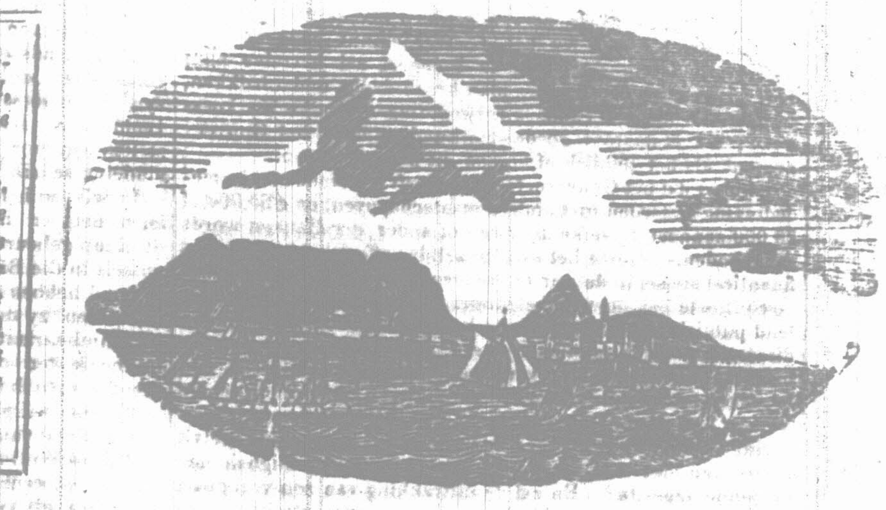

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[*Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.*—VIRGIL.]

DEEL XIV. **DINGSDAG DEN 7 NOVEMBER 1843.** **No. 829.**

UITNOODIGING.

DIE genegen mogten zyn, aantenemen het opbouwen van een Schoolgebouw in het Dorp D'Urban, lang zestig voeten, en twintig breed, gelieve Tenders intezenden voor of op den 15 November eerstkomende, in het Dorp D'Urban, by den Diaken den Heer J. C. SCHABORD, van wien tevens de conditien te vernemen zyn.

In Naam des Kerkenraads,
M. L. NEETHLING, Sr., Hon. Scriba.
Tygerberg, den 1 November 1843.

Meesters Bureau, Kaapstad, den 31 Oct. 1843.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van JOHN KAY, voormaals van het District Swellendam, overleden, worden verzocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den overledenen, en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op deszelfs Bureau, te Swellendam, op Donderdag, den 14den December aanstaande, ten 10 ure; en alle zoodanige personen als voorm., worden verzocht op den tyd en plaats voormeld tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen door zoodanig Magistraat, ter approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gezegden Meester te worden aangesteld, tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden persoon als voorm., en tot Dative Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van den overledenen.

CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

H. M. VICTUALIE BUREAU.
Simonsbaai, 1 November 1843.

WORDT mits deze kennis gegeven dat Tenders en Monsters op dit Bureau zullen worden ontvangen, tot WOENSDAG MIDDAG den 15 November, wanneer partyen die tenderen, of eenig persoon behoorlyk geauthoriseerd in geschrifte om het kontrakt hunnentwege te teekenen, verzocht worden tegenwoordig te zyn, voor

112,000 lbs. GOEDE BESCHUIT,

Voor H. M. Zeemagt, zynde het voortbrengsel van zuivere KAAPSCHE KOORNMEEL alleen, gewaarborgd, goed te blyven gedurende negen achtereenvolgende maanden—en te worden geleverd in de Magazynen aan de Simons-stad.

De Tenders moeten den prys uitdrukken in Sterling per 112 ponden Engelsch gewigt, en de namen van twee personen moeten worden voorgesteld als Borgen voor de behoorlyke vervulling van het kontrakt, en eene opgaaf in geschrifte van hun ten dien effecte, moet verder vertoond, en, des noods, geproduceerd worden, wanneer de Tender geopend wordt, daar dezelve anders zal worden van de hand gewezen.

H. M. VICTUALIE BUREAU,
Simonsbaai, 1 November 1843.

WORDT by deze narigt gegeven, dat Tenders, met Monsters, op dit Bureau zullen worden aangenomen, tot op VRYDAG den 22sten DECEMBER, op den Middag, (wanneer de partyen die tenderen, of iemand behoorlyk geauthoriseerd in geschrifte om het Kontrakt hunnentwege te teekenen, verzocht worden tegenwoordig te zyn,) voor iedere hoeveelheid der onderstaande Artikelen, welke benoodigd zullen zyn voor het gebruik van H. M Schepen en Vaartuigen van Oorlog, Transport, Bandieten en Gouvernements Emigrant Schepen in de Simons- of Tafelbaai ten anker, en voor de Civile Etablissementen aan wal, voor het jaar 1844, beginnende den 1 January aanst:—

VERSCH VLEESCH—voor zoodanige hoeveelheden als dagelyks zullen worden vereischt, hetzelve moet van goede kwaliteit zyn, en zoodanig als aan de Ingezetenen wordt verkocht. Te worden geleverd op het stads Zeehoofd. De Tenders moeten den prys in Sterling Geld melden, per pond Eng. gewigt.

GROENTEN—Dito, dito, dito.

LEVENDIGE OSSEN EN SCHAPEN.—Voor zoodanig getal vette Ossen, Kaapsche Schapen en bastaard Merino Schapen, voor het Eiland Ascension, als vereischt zal worden.—Te worden geleverd op het stads Zeehoofd. De Tenders moeten den prys in Sterling Geld melden, per stuk.

GEPERST HOOI—Voor zoodanige hoeveelheden als zullen benoodigd zyn. Te worden afgeleverd aan het Zeehoofd. De Tenders moeten melden den prys in Sterling per 100 lbs. Eng. gewigt.

WYN—Voor zoodanige hoeveelheden als benoodigd zullen zyn voor het gebruik van de zieken aan boord, en voor de Civile Etablissementen, zynde een jaar oud, en verzekerd negen maanden goed te blyven. Te worden afgeleverd aan de Magasynen, en den prys te worden gemeld in Sterling Geld per Imperiale Gallon.

SUIKER—Voor zoodanige hoeveelheden als benoodigd zullen zyn, van goede kwaliteit, en verzekerd negen maanden goed te blyven. Te worden afgeleverd aan de Magasynen, en de prys te worden gemeld in Sterling Geld per pond Eng gewigt.

RYST—Dito, dito, dito.

ZACHT BROOD—Van de tweede kwaliteit, in zoodanige hoeveelheden als dagelyks benoodigd zullen worden. Te worden afgeleverd aan het stads Zeehoofd. De Tenders moeten den prys melden in Sterling Geld, per pond Engelsch gewigt.

Voldoende Borgtogt wordt gevorderd, en de Namen van twee Personen moeten worden voorgesteld als Borgen voor de behoorlyke vervulling van het Kontrakt, en eene opgaaf in geschrifte van hun, ten dien effecte, moet verder geproduceerd en gelaten worden, indien vereischt, wanneer de Tenders geopend worden, anderzins zullen dezelve worden van de hand gewezen.

TE HUUR,

DAT groot en geryflyk WOONHUIS, met annex gelegen PAKHUIS, waarin door den voormaligen en tegenwoordigen Bezitter eenen uitgebreiden Handel met succes is gedreven geworden; gezamenlyk met de zich daarin bevindende Kasten, Toonbanken, Rakken, Schalen, Gewigten, enz. enz. De ligging van dit Etablissement in het centraalste gedeelte der Stad, en deszelfs algemeene bekendheid, maken alle verdere aanpryzing overtollig.

Hetzelve kan met den 1ste January aanstaande, aanvaard worden.

Adres by den Eigenaar, Tuin Roode Hek, dan wel op de plaats zelve.

F. J. SMUTS.

SCHUT VERKOOPING.

OP ZATURDAG den 11 dezer, zal op de Vendutie van den Heer STEYTLER, worden verkocht, een donkerbruin Hengst Paard, uit de Schut van Groenepunt.

Aan Wolteelers ! ! !

WOL GEKOCHT DOOR
VENNING, BUSK, & Co.

PUBLIEKE VENDUTIE
VAN EEN HUIS EN ERF.

In den Insolventen Boedel van JOHN KIMMISH.

OP VRYDAG, den 24 November 1843, ten 11 ure precies, zal op de plaats waar het goed gelegen is, peremptoir aan den hoogsten bieder worden verkocht, ten overstaan van eenen Specialen Commissaris van het Hooge Geregtshof.

Een zeker stuk Grond, met de Gebouwen daaropstaande, gemerkt No. 23, gelegen in de Kaapstad, ten Zuiden van het Kasteel, naby de Nieuwe Markt, zynde een deel van het Land genaamd "GORE PLAATS," groot 24 kwadraat roeden en 80 dito voeten.

Zeer kostelyke Gebouwen onder Leyen Daken, onlangs gebouwd van de beste Materialen, zyn kortelings op dit Eigendom opgerigt, bestaande in een fraai

WOONHUIS,

bevattende een Winkel, met Winkelramen, 3 Kamers, Keuken, enz. beneden en boven 4 goede Slaapkamers en Pakhuis over het geheele Huis. De achter Gebouwen zyn ingerigt tot een uitgebreide Werkwinkel met Smidse enz. en ruime Werkkamer boven.

Dit Eigendom kan byzonder worden aanbevolen aan het Publiek, als zynde gelegen naby de Markt, en in eene buurt, waar de bevolking snel toeneemt, en die dus wel geschikt is voor iedere Affaire.

RUIM STRYKGELD ZAL GEGEVEN WORDEN.

De Koopkonditien zyn te zien op het Meesters Bureau, en ten Kantoore van den eersten Ondergeteekende.

E. THOMPSON, } Gezamenlyke
JAS. CAMERON, } Curatoren.

PUBLIEKE VENDUTIE
VAN
EEN HUIS EN ERF.

In den Insolventen Boedel van *Fredrik Logier.*

OP MAANDAG den 27 Nov. 1843, ten 11 ure precies, ten overstaan van eenen Specialen Commissaris van het Hooge Geregtshof, op de Plaats waar het goed gelegen is, stellig aan den hoogsten Bieder.

Zeker HUIS en ERF, gelegen in de Tafelvallei, in de Rozenstraat, in Blok D., zynde deelen van No. 31 en 32, nu gemerkt La C., No. 35, groot 12 kw. roeden, 111 do. voeten, en 140 do. duimen.

Dit Eigendom is gelegen naast dat van den Heer STENHOUSE, en over de Pakhuizen van den Hr F. COLLISON, en bevat 5 nette ruime Kamers, Galdery Dispens, Keuken en groote plaats, met water ingeleid en Prieël rondom makende eene Veranda.

Dit Eigendom wordt zeer aanbevolen aan iemand die eene aangename Stadswoning verlangt, en aan Kapitalisten, zynde een Eigendom waarvoor men altyd goede Huur kan bekomen van fatsoenlyke Huurders.

Ruim STRYKGELD zal gegeven worden.

De Koopkonditien zyn te zien op het Meesters Bureau, en ten Kantoore van den Ondergeteekende.

E. THOMPSON, eenige Curator.

PUBLIEKE VENDUTIE
VAN EENEN WATERMOLEN
EN ZEER KOSTELYK EIGENDOM,
IN HET DORP CALEDON.

In den Insolventen Boedel van *Dirk Johannes de Vos.*

OP MAANDAG, den 4 Dec. 1843, ten 11 ure precies, zal op de plaats waar het goed gelegen is stellig aan den hoogsten Bieder, worden verkocht, ten overstaan van den Resident Magistraat, in een Perceel.

Een zeker Huis en Erf, met een Watermolen, nu daarop gebouwd, gelegen in het District Swellendam, aan Zwarteberg, La F. No. 10, groot 578 kwadraat roeden, 48 do. voeten.

Bovenstaande is de eenige Watermolen in het Dorp Caledon, en gevolgelyk kan men er goede inkomsten uit trekken. De Gebouwen zyn ruim en in goede orde, en daarom de aandacht wel waard van personen die Eigendom in dat Dorp verlangen te bezitten, daar zulk eene gelegenheid zich maar zelden voordoet.

RUIM STRYKGELD ZAL WORDEN GEGEVEN.

De Koopkonditien zyn te zien ten Kantoore van den Meester, en van den Ondergeteekende.

E. THOMPSON, Eenige Curator.

PUBLIEKE VENDUTIE VAN
EEN HUIS EN ERF,
In het Dorp Caledon.

In den Insolventen Boedel van GERRIT JACOBUS VAN NIEKERK.

OP MAANDAG
Den 4den DECEMBER 1843. *ten* 12 *ure,*

ZAL op de plaats waar het goed gelegen is, stellig aan den hoogsten Bieder, ten overstaan van den Resident Magistraat worden verkocht

Een zeker HUIS en ERF, gelegen in het Dorp Caledon, La K. No. 1, groot 24 kwadraat roeden 125 dito voeten.

Dit Eigendom is gelegen in het beste deel van het Dorp, en heeft een fraai uitzigt over het omringend Land. Het is een gemakkelyk Huis, wel geschikt voor eene kleine Familie, en heeft een Stal, enz. annex.

Ruim Strykgeld zal gegeven worden.

De Koopkonditien zyn te zien op het Meesters Bureau en ten Kantore van den Ondergeteekende.

E. THOMPSON, Eenige Curator.

BEKENDMAKING.

WEGGELOOPEN van de Ondergeteekende, aan Saldanhabaai, vyf Beesten, twee zwarte Vaarsen, een zwartbonte Koe, en een zwarte Os, allen gemerkt aan beide ooren een zwaluw staart, en een zwartbonte Os.—Verzoeke kennis te geven by my op de plaats "Hazendal," Distrikt Bottelary, of ten Kantore van dit Blad.

J. D. BOSMAN.
Bottelary, den 4 November 1843.

BY den Ondergeteekende, ter zyner plaatse, zyn te koop, drie spannen goed gedresseerde Trekossen, byzonder geschikt voor Togtryders.—Prys matig.

F. H. SCHEUNDORFF.
Blaauwbloemetjeskloof, 31 Oct. 1843.

TE HUUR.

HET Huis en Bakkery in de Langestraat, thans geoccupeerd door den Heer A. WAHL.—Adres by den eigenaar

J. A. BAM.

DE ZAAK VAN DEN HR. DE KOCK.

MYNHEER!—Een vriend van regtvaardigheid zynde, en in uw blad van Dingsdag laatstl., gezien hebbende eene lyst van Crimineele Zaken, thans voor het Hooge Geregtshof onderzocht wordende, waarin onder anderen de naam van den Heer JOHANNES JACOBUS DE KOCK, Cz., van *Bedrog* beschuldigd, vermeld stond,—en die zaak door de Groote Jury verworpen zynde, vertrouw ik dat gy geen tyd verliezen zult, den Heer DE KOCK, de voldoening te verschaffen, uwe lezers kennis te geven van den gelukkigen uitslag waarover velen hunner zich ongetwyfeld zullen verblyden, met De uwe,

JUSTUS.

Extract uit de *Cambridge Chronicle and Journal,* van den 3 Juny 1843.

UNIVERSITEITS NIEUWS.

Het Jaarlyksche Diné der Leden van Trinity Hall, zal plaats hebben op Dingsdag den 13 dezer, te Clarendon Hotel, Bondstraat, London. De Hoog-Edele Meester, President.

Examinatie der Colleges.

Trinity Hall.

Eerste jaar in de Classis en in de Mathesis.

Hoets, 1ste prys,	Goode,	J. S. Smith,
Badger, 2de do.	Joseph,	Boothby,
Furnivall,	T. G. Smith,	Adey.
Geldart,		

Tweede jaar in de Mathesis.

Bristow.	Pickard.

Derde jaar in de Mathesis.

Day.	Rogers.

MOET ER NIETS VOOR HET BEHOUD DES LANDS WORDEN GEDAAN.

(Uit de *Aberdeen Review.*)

Indien er immer een tyd geweest zy, wanneer de staat des lands sterke maatregelen van herstel behoefde, is die tyd de tegenwoordige. Als eene natie gaan wy met rassche schreden ten onder, en, indien onze achteruitgaande vordering niet spoedig worde gestuit, zullen wy voorzeker onherstelbaar verloren zyn. Indien onze ellende het gevolg ware van oorzaken boven menschelyk beheer, zoude er voor ons niets anders overblyven dan stille onderwerping aan den wil des hemels. Het geval is echter geheel anders. Onze ellende is het gevolg van een schadelyk stelsel van wetgeving en bestuur. Staatkundige magt is in handen van weinigen geweest, en zy hebben daarvan gebruik gemaakt, niet ten voordeele van het geheele volk, maar tot hun eigen voordeel en hunne verheffing ten koste des volks. Deze is de groote bron van onze verlegenheid en ellende, en geen maatregel van herstel kan krachtdadig zyn, welke den wortel van dit kwaad niet uitroeit.

Waarom was het edelmoedig en vertrouwend volk met Graaf Grey's Herroepings Bill zoo ingenomen? Waarom is het in het uur van gevaar, met alle magt opgestaan, en heeft het met eene donderende stem "de Bill, de geheele Bill, en niets dan de Bill" gevorderd? Het stelde dezelve op prys, niet om deszelfs eigen wil maar als het middel ter bereiking eens oogmerks. Het gevoelde deszelfs grieven—het gevoelde dat het het slagtoffer van wanorde geweest is—de prooi van eene gulzige, grypende, eigenzinnige adel-regering. Het begroette de Bill als het middel om goed bestuur te verzekeren. Heeft dezelve aan deszelfs verwachting beantwoord? Heeft dezelve in deszelfs praktikale werking getoond te zyn, dat groot werktuig van nationale hervorming, hetwelk het met blydschap te gemoet zag? De Hervormings Bill heeft ons het tegenwoordig Lagerhuis bezorgd.—Aan deszelfs vruchten kennen wy het. Het is eene volkomene mislukking. Dezelve heeft ons een Lagerhuis gegeven, de leden waarvan, gelyk vry algemeen erkend is geworden, zelfs binnen de muren van St. Stephens, de vertegenwoordigers zyn, niet van het volk maar van hunne eigene zakken. Omkooping en bederf werden nimmer op eene grootere schaal geoefend dan by de laatste algemeene kiezing. Dit wordt aan alle kanten erkend; en het gevolg is, dat wy, in hetgeen het huis des volks diende te zyn, eene overstelpende conservative meerderheid hebben, even weinig medelyden hebbende, en gevoel, met de millioenen buitendeurs, als in de goede oude dagen van geknoei.

Zonder eene organische verandering is er geene hoop voor ons land, en, indien men met de verandering veel langer vertraagt, zal dezelve mogelyk te laat komen. Sir Robert Peel's bestuur is eene volkomene mislukking.—De "niets doende" staatkunde is eene spotterny, welke voorzeker geen langen tyd zal worden gedoogd.

Inderdaad, zal hy niet instaat zyn, in weerwil zyner zeer groote meerderheid, het bestuur veel langer in handen te houden. In de uiterste wanhoop het schip niet kunnende wenden, moet hy het roer spoedig laten varen;—en wie zal het na hem in handen nemen?—Stel eens dat de Whigs in de school van tegenspoed wysheid geleerd hebben, en zeg dat de Koningin hen weder in hare raden neemt, zyn zy niet instaat zulk een bestuur uittemaken, als het land in deszelfs tegenwoordige omstandigheid vereischt.

Het tegenwoordig Lagerhuis zoude hen natuurlyk niet onderschragen; eene ontbinding en eene nieuwe kiezing zouden moeten plaats hebben. Wy twyfelen er zeer aan of de tegenwoordige stemgeregtigden een Lagerhuis zouden afvaardigen, hetwelk aan de Whigs eene werkende meerderheid zoude geven. Maar, veronderstellende dat dit het geval ware—zoude een louter Whig bestuur en een louter Whig Lagerhuis het land niet kunnen redden. Klasse-wetgeving is ons vergift geweest, en de Whigs zyn de lieden niet, die daaraan een einde maken kunnen. Lord John Russel is ongetwyfeld wat meer liberaal dan de Tamworth Baronet, en zyne handen zyn door party connectie niet zoo gebonden, dat hy buiten de mogelykheid is om goed te doen. Maar Lord John is in zyn hart een Aristokraat, en, veronderstellende dat hy in bediening kwam, en ondersch raagd werd door eene werkende meerderheid, zoude zyne staatkunde aldus zyn:—slechts de Tories een weinig, wat liberaliteit aangaat, te overtreffen, met het doel om zich in dienst en heer uit te houden. Wy hebben zyne verklaring niet vergeten, dat de hervormings acte, opzettelyk zoodanig opgesteld is als om eenen zwaarder wegenden invloed aan de landgoed bezittende adelregering te geven. Lord John en zyne Whigbroederen zyn die soort van menschen niet, welke het land thans behoeft. Zy werden eens hoog in publieke achting gehouden. Zy hebben zichzelven vergeten—hun tyd is voorby. Eenigen hunner kunnen nog van dienst zyn voor hun land. Individuen onder hen mogen deel, in wezenlyke maatregelen van herstel, hebben, en kunnen een deel van een werkelyk vaderlandslievend en volksgezind bestuur uitmaken. Maar de Whigs, als eene party, zyn thans niet instaat het land te regeren. Door hunne eigene wanbedryven, hebben zy hun crediet en invloed verloren. In het kort, zy zyn staatkundig dood en begraven, en zy hebben gene opstanding te wachten.

Wat dan, moet worden gedaan? Van ons tegenwoordig bestuur en Parlement hebben wy niets te wachten; van de volksgezinden, hebben wy niets te wachten. Eene crisis staat ons klaarblykelyk voor de deur. De Tories durven de herroepingsbeweging in Ierland niet aan, en zy zullen dat herstel van grieven niet geven, hetwelk dezelve eenen natuurlyken dood zoude doen sterven. Die beweging, indien niet door maatregelen van herstel gestilt, zal spoedig, of in de scheuring des ryks eindigen of in eenen bloedigen burger-oorlog, in eenen oorlog, noodlottig voor beide landen, voor de overwinnaars en de overwonnenen. De Tories kunnen thans den oploop van "Rebecca en hare doehters" niet beteugelen. Zy zyn verbysterd en beroerd, geschokt en geheel radeloos. Zy willen niets ter gemoetkoming van fabrieken en handel doen. Zy willen niets ter gemoetkoming doen van de lydende millioenen, die het Gouvernement tot behoefte en den bedelstaf gebragt heeft. Zy zullen niet veel langer het bestuur kunnen voortzetten.

Een Whig bestuur met een Whig Lagerhuis zoude voorzeker niet zoo slecht zyn. Maar, indien de Whigs weder in hunne ambten hersteld werden, hoe zouden zy een Whig Lagerhuis bekomen?—Indien de Whigs, in plaats van de tegenwoordige Tory meerderheid van een honderdtal stemmen, door eene nieuwe kiezing zulk eene meerderheid konden bekomen, als welke hen instaat zoude stellen, in weerwil van den tegenstand van het Lagerhuis voorttegaan, zouden wy dan niet andermaal de "niets doende" staatkunde zien herleven, met eene zwakke Whig meerderheid in het Lagerhuis, en eene afkeerige meerderheid der Pairs? En, wanneer het den Whigs mislukt eene meerderheid in het Lagerhuis te bekomen, en zy, dientengevolge, resigneeren, moeten wy dan de Tories weder hebben, even onbekwaam tot eenig goed en even geneigd tot alle kwaad, als voorheen? Indien wy aldus de kans tusschen de twee factien moeten nemen, wat zal inmiddels van het land worden?

Wanneer men alles beschouwt, is het verbazend dat het Britsche volk gene pogingen aanwendt zichzelve te helpen. Het is klaarblykelyk dat er eene uitbreiding in het stemregt zyn moet.—Er moet een tweede Hervormings Bill zyn, veel omvattender dan de eerste. De tegenwoordige constituentie heeft zich ongeschikt getoond, om het vertrouwen in dezelve gesteld, uitteoefenen. Hare vertegenwoordigers zyn niet de vertegenwoordigers van het volk. Geen Lagerhuis door haar gekozen zal die maatregelen van herstel verleenen, welke ter voorkoming van nationalen ondergang volstrekt noodig zyn. Alle klassen zyn hiervan overtuigd. Waarom slaan de middel en de werkende klassen, die werkelyk een in belang zyn, niet handen in een, ter hervorming van het Lagerhuis, zonder welke het te vergeefs is zoodanige maatregelen te verwachten als onzen nationalen voorspoed zal doen herleven, welke klasse Wetgeving byna geruineerd heeft? De middel klasse en de arbeidende klasse zyn beiden magteloos wanneer zy zich van elkander afscheiden. Indien zy eene volkomene stem geregtigde vereeniging vormeerden, zouden zy dit doel spoedig bereiken, en dit zal hen aan al het overige helpen.

AAN AGENTEN EN INTEEKENAREN IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Agenten en Inteekenaren in de Buiten-Distrikten, worden vriendelyk verzogt hunne Rekeningen tot het einde van dit jaar te vereffenen, en het bedragen, zoo spoedig mogelyk, te remitteeren.

"Zuid-Afrikaan Bureau," den 27 Oct. 1843.

7 Volle Maan............	8u. 36m. 's Morgens.
15 Laatste Kwartier........	8u. 47m. 's Morgens.
21 Nieuwe Maan..........	6u. 48m. 's Namiddags.
28 Eerste Kwartier........	8u. 22m. 's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN,

KAAPSTAD DEN 7 NOVEMBER 1843.

ONZE lezers zullen in een ander gedeelte van dit blad eene mededeeling van eenen AANDEELHEBBER vinden, zinspelende op onze aanmerking nopens het byeenbrengen van geld, aan den kant van het Gouvernement, op Debentures, verzekerd door, en betaalbaar uit de Koloniale Kas.

Dat de kwestie eene van groot belang is zal niemand durven ontkennen; hetwelk eene voldoende reden is, dat elke aanmerking over het onderwerp tot ernstige overweging geregtigd is. Voor zoo verre daarom, als onze zinspeling daarop eenen penne-stryd heeft opgewekt, is ons doel bereikt;—dezelve zal zoodanig narigt voor den dag brengen, en zulk licht op de kwestie werpen, als vertrouwen wy tot een veilig en gezond besluit leiden zal.

Ter gelyker tyd herhalen wy, dat eene conferentie met de Presidenten der onderscheidene Banken, het Gouvernement in staat stellen zal veilig en gezond narigt te bekomen, en bekend te worden met de inzigten van hen die meer byzonder belang hebben in onze finantieele handelingen.

Zy worden jaarlyks door de onderscheidene Aandeelhebbers van die Banken gekozen, en hebben het voordeel van raadpleging met hunne mede-directeuren. In byvoeging, vertegenwoordigt de eene meer byzonder de commercieele belangen en de andere die der eigenaren van vastgoed en kapitalisten. Deze omstandigheden zouden daarom, hunne inzigten dadelyk aan eene gunstige overweging aanbevelen. In dat opzigt daarom verschillen wy van het gevoelen van eenen AANDEELHEBBER.

De maatregel om geld op Debentures optenemen is een, welke te huis is beslisd geworden, en daarom, is de vraag welke hier moet worden overwogen, hoe en waar moet het worden opgenomen. Het is eene belangryke vraag, en eene welke groote voorzigtigheid vereischt

Indien wy den invoer van goud of zilver door eene beleening op Debentures in Engeland, konden verkrygen, zouden wy instemmen met aan den maatregel van eene beleening in Engeland, de voorkeur te geven. Maar wy vreezen, dat wy geen vooruitzigt hebben, het geld op die wyze te bekomen.

Wy zyn verpligt op onze eigene middelen en hulpbronnen te zien, en dezelve te raadplegen. En dit het geval zynde, wordt het onderwerp bepaald by de vraag,—zal het Gouvernement geld op Debentures opnemen? Of zal hetzelve nieuw papieren Geld uitreiken? Wy zyn van oordeel dat het geschil by deze twee overwegingen diende te worden bepaald.

Wy erkennen dat het ons niet bewust is, of eenige, en welke, maatregelen in de maak zyn. Onze Correspondent schynt zoo wat achter het geheim te zyn, hetwelk zonder twyfel spoedig aan het publiek bekend zal worden, wanneer de Wetgevende Raad andermaal byeen komen, en de Gouvernements Secretaris denzelven bekend maken zal met zyne voorgestelde financieele maatregelen ten dien opzigte.

TARKA—BUITENGEWONE STORM.—Gedurende de voorledene week is de nabyheid van de Tarka Post, met de verschrikkelykste donder-stormen en bliksem, vergezeld van zware regen en hagel, bezocht geworden. Een veekraal te Shilo werd door den bliksem getroffen, en een os gedood. Een der schapenkralen van den Heer J. Ayliff, van Zuurkop, werd mede getroffen, en omtrent 50 schapen gedood. De regen viel zoo geweldig, dat het geheele land, op eenen afstand van mylen rondom overstroomde, en de fraaije koornvelden van den Heer W. Wright, hebben grootelyks geleden, door een' stroom waters, welke over het gezaaide stroomde en veel van den staanden oogst wegvoerde. De Shilo Rivier rees zoo hoog dat dezelve den watermolen valde, welke ten minsten 120 voeten van het bed der Rivier zyn moet. De Sprinkhanen zyn gekomen in zwermen, grooter dan ik immer te voren gezien heb; maar die regenstormen dryven dezelve by millioenen naar de grootere rivieren. Een persoon zeide my dat toen hy zich eenige dagen geleden te Cradock bevond, de Visch-rivier zeer hoog was, en dat jonge Sprinkhanen, de oevers der rivier op eenen grooten afstand bedekten.—*G. T. Journal.*

Wy vernemen met innig leedwezen dat men in vele uitgestrekte distrikten zeer vreest voor de op het land staande oogsten, ontstaande uit de bezoeking der Sprinkhanen. Wy hebben ten dien effecte berigten van Neder Albanien, alsook van de Somerset, Cradock, Tarka, Katrivier en Winterberg Afdeelingen ontvangen Deze zyn allen landbouwende distrikten, en de verschyning aldaar van dit vernielend insect wordt als gene gewone ramp gevoeld. Gelukkig is veel van het staande koorn in eenen gevorderden staat, waarby gevoegd kan worden de daadzaak dat de weide overvloedig is—overal overvloed van gras opleverende—en waarvan de Sprinkhanen byna zoo veel houden als van den opbrengst van bewerkte landeryen. Elk land, een soortgelyk klimaat als deze kolonie genietende, is aan dezen verschrikkelyken geessel blootgesteld—de aart waarvan slechts behoorlyk kan worden begrepen door hen, die deszelfs effect hebben gevoeld of daarvan ooggetuigen zyn geweest.—*Ibid.*

Originele Correspondentie.

SWELLENDAM.

Geeft den Keizer dat des Keizers is.

MYNHEER!—met innig leedwezen wordt de resignatie van den Wel-Ed. Heer Harding, als een der Commissarissen onzer Municipaliteit, algemeen door de Resident Huishouders betreurd.

Het kort bestuur van zyn Wel-Ed. met zyne Mede-commissarissen, in hunne municipale betrekkingen, hebben hun allen roem waardig gemaakt:—Het spyt my echter te moeten aanmerken, dat zyn Wel-Eds. resignatie alleenlyk ontstaan is door botsing in zyn Wel-Ed. pligtsbetrachting, in het niet gedogen van inbreuk op de Municipale Regulatien door eenen hoogeren ambtenaar.

Op aanstaanden Zaturdag, den 4 November, is eene byeenkomst voor de kiezing van eenen nieuwen Commissaris bepaald, ik vertrouw dat ieder Resident Huishouder, ongeblinddoekt zynde, zyne keus zal vestigen op een persoon, die even als de geresigneerde vry van knoeijeryen en partyschap, onbedeesd, de aan hem opgedragen pligt, zal weten te behartigen.

DON QUIXOTE.

MYNHEER,—In uw blad van den 31 October, werd het publiek berigt, dat men bezig was een plan te ontwerpen ter byeenbrenging van omtrent £70,000 op debentures, ten einde de Gouvernements noten te vernietigen; en daar men vreesde dat Kapitalisten konden worden genoopt hunne deposita uit de Banken te trekken, en betaling te vragen voor de Schepenenkennissen door vastgoed, verzekerd, ten einde het bedragen aan het Gouvernement op zoodanige debentures voorteschieten, hetgeen niet missen kon de commercieele en landbouwende belangen in verlegenheid te brengen, en honderden te ruineeren; werd daarom voorgesteld, alvorens men tot een finaal besluit over die kwestie kwam, dat de Koloniale Secretaris met de voorzitters van byzondere Banken zoude raadplegen, betrekkelyk de raadzaamste wyze om die inzigten des Gouvernements zonder nadeel voor het publiek ten uitvoer te brengen;—en daar ik my overtuigd houde dat gy, over eene kwestie van zulk levendig belang voor de Kolonie, niet aarselen zult eenige aanmerkingen te plaatsen, welke, discussie uitlokkende het middel mogte zyn om additioneel licht over het onderwerp te verspreiden;—zy het my vergunt, Mynheer, te zeggen, dat uw voorstel, hoewel in den besten geest ontworpen, met het doel om den slag op onze finantieele schikkingen gedoeld, afteweren, en de belangen der Kolonisten over het algemeen dienstig te zyn, echter te veel van de brooze, menschelyke natuur, schynt te vorderen, om te verwachten dat die individuen (ofschoon met de beste inzigten der wereld, maar tergelyker tyd tot eene zekere uitgestrektheid Aandeelhebbers in de Banken zynde, waarover zy presideeren,) zoo volkomen vry van eenig vooroordeel ten voordeele van byzondere inzigten zyn, dat het narigt hetwelk zy uitsluitelyk zouden mededeelen een' veiligen regel konde zyn voor den Kolonialen Secretaris om zich naar te rigten, geene schaduwe van twyfel daarstellende dat hun gevoelen tot die zyde zoude overhellen, waar hunne belangen het zwaarste wegen mogten, en welke, voor zoo verre wy weten, zich eeniger mate tegen die van het publiek konden kanten:—noch, (dit moet ik erkennen,) ben ik van gevoelen dat zulk eene veronderstelling immer in uw hoofd is opgekomen toen gy het artikel in kwestie ter nederstelde, maar dat het slechts een wenk voor den Kolonialen Secretaris geweest is om zich van alle mogelyke narigt te bedienen, alvorens over maatregelen worden beslisd welke met zulke belangryke gevolgen zwanger gaan.

Ik, hoop Mynheer, dat gy de vryheid zult verschoonen waarmede de bovengemelde aanmerkingen worden gemaakt, doch daar er een gerucht in de stad loopt, dat men bezig is met een plan, hetwelk deszelfs oorsprong uit zekere hoeken heeft ontleend, om het bedragen door het Gouvernement benoodigd uit de fondsen der banken voorteschieten, of, gelyk sommigen het in eenen figuurlyken zin noemen, om "het beste bloed des harten" aantewenden, tot de geheele vernietiging er Gouvernements noten, zich vleyende dat een nieuw circuleerend middel, zoo schitterend als een phœnix, uit de asch van het ander zal te voorschyn komen, met het groot vooruitzigt van onbeperkten rykdom, voor de benydde eigenaren van den waren steen der wyzen, welke zelfs vodden papier in goud veranderen kan. Maar onder de euvels waaraan het vleesch onderworpen is,—en als hinderpalen voor het menschelyk geluk, bestaan er zulke stil voortwerkende menschen die zich vergenoegen met zich digt aan de aarde te houden, wier verbeeldingen niet zeer gehecht zyn aan het stelsel om kasteelen in de lucht te bouwen;—noch aan het verlangen om onder de sterren te schitteren; die niet naar rykdom haken, zonder daarom te arbeiden; en die gelooven dat er waarheid zyn kan in het spreekwoord dat "alles geen goud is dat blinkt," noch dat men zich op alle nieuwe plannen, hoe aanlokkend ook, veilig verlaten kan;—zegt men dat die lieden zich over die plannen met verachting hebben uitgelaten; dat zy de onbescheidenheid gehad hebben te voorzeggen dat die fraaye vooruitzigten, zouden kunnen verdwynen, gelyk gezigten in den droom, "en niets achterlaten," en dat zy zelfs hebben durven beweren, dat de plannemakers, door al te zeker te zyn in hunne verwachtingen, zich in dezelfde positie zouden kunnen bevinden als de hond in de fabel, en, terwyl zy naar de schaduwe grypen, zekere voordeelen zouden kunnen verliezen. Het is pynigend genoeg dat zulke individuen in het gunstig oogenblik opstaan om die roemryke plannen te verydelen en den beker des heils te ontrukken aan de lippen der vurige beminnaars van vrouw fortuin:—maar, om van dezen uitstap terug te keeren.

Laten wy bedaard overwegen in hoe verre het gerucht naauwkeurig is, dat het Gouvernement op geen ander plan besloten heeft om de noten te vernietigen, dan door geld op Debentures byeen te brengen; dan wel, of men dit geroep niet te baat heeft genomen, om een begunstigd plan by het publiek ingang te doen vinden, en waaraan de ontwerpers zich thans als hun plegt-anker houden. Zyn wy zeker dat de bullebak, dat het Gouvernement voornemens is het geheel bedragen op zulk eene wyze byeen te brengen,—niet op den voorgrond geplaatst is om het publiek overtehalen, te voldoen aan het verlangen van zekere individuen?

Het zal ongetwyfeld nog versch in het geheugen van de meesten uwer lezers zyn, dat, toen de discussien over de papieren geld kwestie plaats hadden, een zeker individu, die zoo zeer op zyne finantieele kennis roemt, zyne vaste overtuiging uitte, dat eenig bedragen zonder de minste zwarigheid in de Londonsche geld-markt onder zekerheid van die debentures konde worden byeen gebragt, zelfs tegen eenen lageren koers dan 5 per cent; en daar zulk een plan strekken zoude om zoo veel goud in de kolonie te brengen, scheen hetzelve, tydens deszelfs voorstelling, aannemelyk genoeg te zyn; maar het blykt nu, dat het gevoelen van dien heer niet veel invloed heeft gehad, noch op het Gouvernements te huis, noch op de geld-markt aldaar, waar zyne gevoelens als eene handelaar in beleeningen, mogelyk even goed kunnen bekend zyn als die van den man in de maan; of ook wel beter;—thans echter is het even klaar dat zoodanige voorstellen niet smakelyk waren, daar men anders daartoe de toevlugt zoude hebben genomen.

Maar het publiek is mede bekend met het plan, door den Prokureur Generaal of Kolonel Bell voorgesteld, om eene nieuwe soort van Gouvernements noten in circulatie te brengen, zonder als een wettig aanbod te worden verklaard; en om een derde van het aldus uitgereikte bedragen in klinkende munt in de koffers des Gouvernements te houden, om zoodanige noten te betalen, als welke voor goud mogten worden aangeboden.

Dit plan zoude stellig de voorkeur verdienen boven dat om het bedragen op dit hagchelyk tydstip op Debentures, byeen te brengen, zoo verre als een groot bedragen reeds, zoo als men zegt, in verscheidene Gouvernements kantoren, opgeloopen is, en de "noten," onlangs aangekomen zynde, onmiddelyk in werking worden gebragt, zonder ons finantieel stelsel zoo zeer te schokken, als het effect, hetwelk de intrekking van £60,000 of £70,000 in klinkende munt uit circulatie op onze geld-markt zoude hebben; en, bovendien, zoude het dit voordeel hebben, dat het het publiek jaarlyks eenige duizend ponden, in de gedaante van renten, zoude besparen, welke anders op de Debentures zouden moeten worden betaald. Maar, zeggen eenigen der ontwerpers, dit zal niet gaan; indien wy het Gouvernement gedogen deszelfs "noten" in de markt te brengen, zal hetzelve alles door krygen, en eenig ander plan krachtdadig onderdrukken, en daardoor die geliefkoosde verwachtingen, welke wy koesteren; het is daarom goede staatkunde, zoowel het Gouvernement als het publiek afteraden dit plan te volgen.

Stel eens dat het Gouvernement toegeeft ten einde niet in mededinging te treden met andere maatschappyen, en £60,000 of 70,000 aanneemt, welke door een of ander der Banken wordt aangeboden.—Zoude het niet hetzelfde effect hebben om ons finantieel stelsel in de war te brengen door de gemakken om discontos te bekomen te belemmeren, en daardoor het handelend publiek te beperken, als of het veel gevreesde bedragen direct door de Kapitalisten werd voorgeschoten? Zyn de middelen ter beschikking van eenige Banken niet reeds zoo beperkt, dat zy van tyd tot tyd verpligt zyn gedurende eenige weken het disconteeren van Wissels (behalven voor een gering bedragen) te staken, ten einde het kassa saldo gelyk te brengen met iets gelykende naar eene evenredigheid der loopende deposita? En zal de uittrekking van zoo veel goud en zilver als men in zin heeft, op eenige wyze strekken om de respective proportien te vermeerderen?

Ten einde eenig denkbeeld te geven hoe kassa saldos den disconteerenden tak van de bezigheden der Banken affecteeren, zal ik een veronderstellend geval aanhalen: Stel eens dat de vaste deposita, dat is te zeggen, die welke niet kunnen worden ingetrokken, zonder voorafgaande kennisgeving van minder dan 14 of 21 dagen, beloopen op......£ 80,000

Dito "loopende" deposita, welke alle uren kunnen worden gevraagd....... ....£ 70,000

£150,000

[Moetende de Directeuren voorziening maken, om dezelve, indien gevorderd, in kontanten te betalen.]

Zeg nu dat het gemiddeld saldo in goud en zilver om die lasten te betalen, bedraagt............£ 13,000

Zal men voorziening moeten maken, om het saldo te betalen van;...................£137,000

Maar men kan zeggen dit alles wordt nimmer op een' en denzelfden tyd gevraagd, en wy kunnen die kans n zoo naauw berekenen dat onze schikkingen volkomen veilig zyn, en dat het verdisconteeren van Wissels, behalven tot eene kleine uitgestrektheid, wordt gestaakt, indien het "kassa" saldo beneden bovengem. evenredigheid komt te zyn;—en, bovendien vervallen de Wissels dagelyks,—maar voor hen die in die zaken bedreven zyn, zal het zeer duidelyk zyn, dat de drang om goud en zilver te krygen in de betaling van wissels, op een oogenblik, dat de kostbare metalen, door de intrekking van zoo veel buiten circulatie zoo schaars geworden is, byna zoo moeyelyk zyn zal als om "bloed uit een' vuursteen" te krygen; en eenig aantal Directeuren die hunnen toevlugt tot zulk een middel om rekeningen te betalen, zouden nemen, zouden de helft der stad kunnen ruineeren, want er zyn geene vriendschappelyke landen digt by de hand om de klinkende munt op het hagchelyk tydstip voorteschieten, noch is de faam dezer kolonie zoo stevig gevestigd, om andere landen aantezetten te voorschyn te komen en ons ten tyde van verlegenheid behulpzaam te zyn, gelyk de Bank van Engeland ondervond, toen het land van goud ontbloot was.—Om daarom te verwachten dat banken met beperkt bedragen en kontanten ter hunner beschikking, op dit oogenblik instaat zouden zyn in eene somma, £35,000 elk aan het Gouvernement voorteschieten, zonder op de ernstigste wyze onze finantieele aangelegenheden te verwarren, zoude bykans even onredelyk zyn, als te verwachten dat een koord de sterkte van een kabel zoude bezitten. Indien het voorstel ernst zy, om eenige banken het bedragen te doen voorschieten, moet zy hetzelve ophalen of het disconteeren van wissels gedurende meer dan twee maanden tot eene zekere uitgestrektheid staken, en naderhand zullen hunne middelen allengskens beperkt worden, zoodat dezelfde euwels welke uit het immer te betreuren, kassa crediet stelsel sproot, met dubbel effect in de kolonie, zullen worden gevoeld; en vele individuen die aangemoedigd worden zich in den handel te begeven, door het gemak waarmede discontos konden worden bekomen, zouden daardoor worden teleurgesteld, omdat de banken hunne disconteer-bezigheden moeten beperken, en gevolgelyk (aan handen en voeten gebonden zynde) naar andere bronnen uittezien, en zich verlaten op de genade van die schraapzuchtige individuen, die zich reeds verheugen in het vooruitzigt van den ryken oogst door hen te worden gewonnen ten kosten en ondergang van honderden; en dat dit gene ingebeelde schildery is, maar binnen kort even klaar zal worden gezien gelyk de zon die op den middag schynt, kan men op rekenen.

Men zal kunnen zeggen, dat dit alles kan worden voorgekomen door papieren geld daartestellen, door eenige banken te worden uitgereikt;—zoodat wy ons inderdaad zouden moeten vergenoegen met den louteren plaatsvervanger van goud, of een stuk fraai gedrukt papier, in plaats van geld, wanneer de kostbare metalen weg zyn. Zal eenig Heer die by zyne zinnen is, hoe ernstig ook, beweren, dat het volkomen veilig zyn zal papieren geld in circulatie optedringen, wanneer goud en zilver verdwynen?

Stel nu dat de vaste deposita in eenige bank, als te voren vermeld, beloopen op......	£ 80,000
Loopende deposita....................	70,000
	£ 150,000
Indien hierby worden gevoegd de noten in circulatie te worden gebragt, en slechts te beloopen op......................	50,000
	£ 200,000
En het saldo in goud en zilver, door den bank te beloopen op £13,000, of zeg zelfs op.....	15,000

Door enkel de noten op eenen dag ter betaling te presenteeren, kan eene Bank van al haar goud worden ontryfd, zonder immer te zinspelen op de kans dat de vaste of loopende deposita ter gelyker tyd kunnen worden gevraagd; en hoewel uiteindelyk instaat om al de inleggers te betalen, zoude zulks echter velen in ernstige moeijelykheden dompelen.

Dit alles schynt echter geheel anders met het Gouvernement, indien hetzelve noten moest uitreiken op aanvraag betaalbaar, heeft hetzelve middelen tot deszelfs beschikking, welke private individuen of zelfs maatschappyen, niet eens van droomen kunnen.—Want, in geval van noodzakelykheid, wat ook daartegen kan worden gezegd, is er het Gouvernement te huis om de handelingen van deszelfs afgezanten te ondersteunen, en hetzelve kan of direct hulp verleenen of door de imposten of eenige artikelen te verhoogen, het provenue aanwenden tot de trapswyze vernietiging van de Gouvernements noten indien eenige in circulatie mogten zyn gebragt.

Maar het zal ongetwyfeld worden aangevoerd als eene reden om zich in de speculatie te wagen, dat de noten mogelyk in de publieke kantoren zullen worden aangenomen, dat is te zeggen, indien eenigen der rykste individuen zich als borgen zullen verbinden dat goud en zilver onmiddelyk zouden te voorschyn komen, wanneer de noten ter betaling worden aangeboden.—Zal echter eenige party Heeren zich volkomen veilig beschouwen, indien de uitreikingen van die Banken tot eenige uitgestrektheid zyn? Van waar zoude zulk een bedragen van goud en zilver worden verwacht, indien zulk eene onvoorziene gebeurtenis, als op andere plaatsen is voorgevallen, en hetgeen ik hoop lang van deze Kolonie zal worden afgeweerd, namelyk, eene overgroote aanvraag op de Banken, plaats vond?—Laat ons hooren wat een voornaam schryver over eene byna soortgelyke kwestie gezegd heeft. Ik bedoel Mc'Cullock in zyne Commercieele Dictionaire—"In rustige en voorspoedige tyden zoude het stelsel zeer goed werken, en de Bank en het publiek zullen grootelyks met elkander tevreden zyn. Maar wanneer de tyd van voorspoed voorby is, en de tyd van tegenspoed begint, wanneer de wateren onstuimig zyn en de winden beginnen te blazen, is het twyfelachtig of de Bank of hare inleggers geheel rustig zullen zyn. De eerstgem zal mogelyk den koers van renten verhoogen, maar het is twyfelachtig of dit het gewenscht effect hebben zal.

"Indien de beurs zich tegen ons verzet en de bank van Engeland gedwongen wordt om hare uitreikingen te beperken, en indien insolventie en een gevoel van onzekerheid beginnen te heerschen, gelyk zy tot nu toe by alle soortgelyke gelegenheden gedaan hebben, kan en zal een algemeen trekken op de banken mogelyk het gevolg zyn, en in zulk een geval, zal hare omstandigheden, hoe goed zy ook moge zyn bestierd, allerhagchelykst zyn. Zy zal worden genoodzaakt of zekerheden in eene markt te verkoopen of te verbinden waar dezelve alles behalve onverkoopbaar mogen zyn, en het zoude voor haar onmogelyk zyn, op het onverwachts optehalen met het disconteeren zonder zich aan groot gevaar of buitengewoon verlies bloottestellen, door hen te leur te stellen die gewoon geweest zyn, zich op haar voor beleeningen te verlaten.

"Men zal mogelyk zeggen, dat dit alles verbeelding is en dat niets van dien aart immer in Schotland gebeurt!!—Maar het zoude waarlyk omtrent even veel ter zake doen als te zeggen dat niets van dien aart immer te Japan gebeurt. London is het middelpunt waarop de vreemde beursen draaijen, en wanneer dezelve in verlegenheid geraken, zullen vele van de Londonsche inleggers doen, waarvan de Schotsche inleggers nooit gedroomd hebben, dat is, zy zullen hunne deposita eischen, dezelve in goud veranderen, en dat goud of buitenlands zenden, of eene winst bekomen van hen die zulks doen willen. Van deze bron van hinder en verlies zyn de Schotsche Banken geheel vry, en door aldus de Londonsche Banken uitteputten en de zwakken bloottestellen aan moeijelykheden, geeft het discrediet, en verwekt eindelyk schrik."

Ik wil een ieder vragen die eenigzins met die zaken bekend is, of hetgeen hierboven vermeld is niet in eenige mate aan de Kaap gebeurd is; dat de kooplieden inleggers zynde, of wissels in die Banken verdisconteerd hebbende, het bedragen in goud hebben gevraagd en hetzelve uit de kolonie gevoerd, of, indien zy de voorkeur aan zilver gaven, dat het naar het "Commissariaat" is gezonden geworden voor wissels en in hunne kisten opgesloten of weggezonden als het Gouvernement mogte hebben gelast, en, of dezelfde omstandigheid niet weder zal plaats hebben hoe groot het bedragen der noten in circulatie van die Banken, ook zy.

Aan eenen invoerder van goederen zoude het daarstellen van noten, eenige aanmoediging kunnen geven, slechts voor zoo verre als zyne klanten tot een groot bedragen mogten koopen, indien men het van de buitenlieden kan verkrygen, dezelve in betaling aantenemen voor hunne produkten en dezelve te circuleeren in plaats van goud of zilver (waaraan men met reden twyfelen kan.) Maar, wanneer de koopman zyne remisse moet maken, zullen die noten geen voordeel hoegenaamd aanbieden; hy moet dezelve, by die Banken of ergens anders voor goud of zilver verwisselen, ten einde de Commissariaats Wissels, by gebrek van anderen te bekomen, en wanneer goud en zilver zoo spoedig verdwynen, kunnen wy verwachten eene premie op kostbare metalen te zien evengelyk te Mauritius alwaar van tyd tot tyd 15 per cent voor goud betaald wordt; zoodat die banken verpligt zyn zullen hunne uitreikingen en discontos te beperken; hetgeen den ondergang van honderden zal te weeg brengen.

Welke zekerheid bestaat er bovendien dat de gemaakte schikkingen met de publieke kantoren niet ras voorbygaande en temporair zyn zullen, en niet zullen worden vervangen door eene order van het Gouvernement te huis? of, indien zy "noten" ontvangen, gedurende den dag, dat dezelve niet voor de kostbare metalen zullen worden verwisseld voor dat de kantoren op elken dag gesloten worden?

Laten wy indachtig zyn wat te Java gebeurd is, alwaar eene byna soortgelyke overeenkomst met de publieke kantoren getroffen werd, en welke op het onverwachts door een bevel van huis ingetrokken, het land in moeijelykheden gedompeld heeft. Ten einde aantetoonen dat de Bank aldaar goed bestierd, en voorspoedig was, zal ik eene korte opgaaf van de inkomsten en uitgaven van de Javasche Bank, van den 1 April 1837 tot den 31 Maart 1838, submitteeren:—

ONTVANGSTEN.—Renten, commissie, enz. te Batavia, Samarang en Sourabaija..............	ƒ775,867
ONKOSTEN.—Te Batavia, Samarang en Sourabaija............................	ƒ106,838
Overig netto winst.....	ƒ669,030

of 33⅓ per cent op het origineel kapitaal van Twee Millioen; en, desniettegenstaande, affecteerde de bedoelde order beide de Bank en het publiek zoo zeer, dat het beter zoude zyn geweest, indien de overeenkomst nimmer ware aangegaan.

Dat deze aanmerkingen ook anderen mogen nopen, om hunne inzigten mededeelen, is de wensch van

Mynheer, uw Eds. dienstw. Dienaar,

EEN AANDEELHEBBER.

IERLAND.—EEN WANHOPIG DEBAT.

De lange, en in vele gevallen, belangryke discussien over het voorstel van den Heer Obrein nopens den staat van Ierland, heeft opgehouden. De Tories hebben eene meerderheid van 76, en de minderheid heeft anders in alles de overwinning, ten minste zoo verre de waarheid betreft. Naarmate de sessie eindigt, wordt de staatkundige party meer belangryk en de acteurs wakkerer. Peel en Russell met de uitgekozene leden hunner partyen, hebben al hunne magt gebruikt—de een om in dienst te geraken,—en de ander om dezelve te behouden. Men heeft met de grieven van Ierland tamelyk geworsteld, en, of hetzelve gemeend zy of niet, kan er geen twyfel bestaan dat het debat uiteindelyk goed doen zal. Het groot gekerm hetwelk tot nu toe nopens het staatsmanschap van Sir Robert Peel heeft bestaan,—is geheel en al uit den weg geruimd, en arme Peel zal slechts in de geschiedenis bekend zyn als de puisbekkige premier, die geene staatkunde bezat, en wiens voorschryving voor alles, *niets* was. Nimmer hebben de Tories zoo tegen hunnen wil gevochten. Peel verdedigde zich meestendeels,—en zeer zwakjes verdedigde hy zich;—terwyl Sir James Graham allen moed verloor, en in antwoord aan Macauly, zyne vorige opgaaf introk, "dat bevrediging ten opzigte van Ierland, tot het uiterste was gebragt geworden." Hy zag dat dit thans niet aan zyn doel zoude beantwoorden, en, gelyk alle slechte menschen, wanneer men hen wakker tegenstaat, toonde hy zyne geneigdheid om wreed en onregvaardig te zyn waar hy kon, en lafhartig wanneer hem de magt ontbrak om tyrannisch te zyn.—De aanspraken van Roebuck en Russel waren krachtig, voor zoo verre als Peels positie kon worden blootgesteld, maar daar, kan men zeggen, hebben hunne nuttigheid een einde genomen, en die van Lord Howick, behelste mogelyk het meeste gezond verstand van alle. Maar er was een spreker wiens opene onbescheidenheid den Premier moet verbaasd hebben—wy menen de aanspraak van den Griffier van Dublin, den Heer Shaw. Het was hier waar de zuivere oranjegeest van Iersche Protestantismus kon worden bespeurd. Deszelfs diepgewortelde en kwade dweepery, is het beste bewys hoe de millioenen van Ierland uithoofde hunner godsdienst zyn behandeld geworden. Met eene party die zulke gevoelens voorstaat, wie kan zich verwonderen dat het Iersche volk zoo onregeerbaar is? Waar is het volk dat zulk een geest van onverdraagzaamheid niet tot wanhoop zoude brengen?

Echter is de dartele Tory slechts een klaar bewys van de oranje-factie van Ierland. Geen gevoel van eerbied voor het Gouvernement of vrees om hetzelve in het uur van beproeving te benadeelen, kon zyne dweepzieke woede bedwingen. De kerk werd bedreigd met plundering, en daarin verloor hy alle zelf-beheer, beschuldigde het Gouvernement van kleinmoedigheid, door de oploops beweging niet te stuiten, en verklaarde dat indien het Gouvernement met gevouwen armen stond, de kerk niet te min zoude worden onderhouden, en dat het leven, indien noodig, van de Protestanten van Ierland, te harer verdediging zoude worden opgeofferd. Het is deze verschrikkelyke haat tegen Catholicismus onder de Protestantsche minderheid, welke de herroepings-beweging heeft daargesteld en voortgezet, welke wy gelooven weergaloos te zyn in de staatkundige bewegingen van Europa. Terwyl de Ieren hunne ellende in stilte droegen, wie sloeg acht op hunne klagte, of vroeg naar hunne behoefte? Zoo lang als zy zich rustig in hunne ellendige hutten hielden, liet men hen zonder medelyden en ongezien verhongeren. Zy konden sterven, zoo als zy, waarlyk jaarlyks by duizenden uit gebrek aan het grofste voedsel, sterven; maar werd er voordat zy in hunne wakker gewordene millioenen als een man opstonden, hunne onderdrukkers trotseerende hen door geweld ten onder te brengen,—naar hen luisterd of zy als menschelyke wezens behandeld? Nu krommen hunne verschrikte onderdrukkers zich voor hen, ontzenuwd door hunne stoutmoedigheid, bevreesd te weigeren, echter ongenegen, hunne billyke eischen om regtvaardigheid intewilligen.—Maar, toegeven moeten zy, en hy zal de verstandigste staatkundige zyn die dit by tyds doet. Gene doortraptheid der Whigs of list der Tories, kunnen hen nu de nederlaag geven, niet dat wy verwachten, dat zy de herroeping der vereeniging zullen erlangen, maar, zy zullen bekomen hetgeen oneindig beter is, die regtvaardigheid, het gebrek waaraan, hen een schrik gemaakt heeft voor toryismus, met dezelfs wel gedrilde soldaten en deszelfs in orde gesteld geschut. Wie kan aarselen te gelooven, dat de Tories de Ieren tot onderwerping zouden dwingen, indien zy bewust waren magt genoeg te bezitten om dit te doen? Hunne voorledene geschiedenis is onze beste rigtsnoer en wie kan deszelfs bloedige geaartheid misgissen. Het geheim van hunne voorgewende begeerte naar bevrediging zal gevonden worden in de daadzaak, dat de Ieren thans uit millioenen sobere lieden bestaan, die uitgehongerd en beledigd zyn geworden, met de grootste onverschilligheid des doods, en het schynt, dat niets dan dit verbazend besluit den loop hunner vyanden konde stuiten.

Nimmer heeft het Britsche Parlement een maatregel ter verzachting aan het volk geschonken of hetzelve moest het niet langer kunnen onthouden,—alles is hetzelve ontwrongen, en, in vele gevallen, te laat om van eenig nut te kunnen zyn, en de geheele voorledene ondervinding bevestigt het gezegde van Benthan, "dat het herstel nimmer zal worden bekomen door het de weinigen die in gezag zyn, ongemakkelyk te maken." De eenige les derhalve, die onze regeerders het volk immer geleerd hebben is, "dat, wat aan een vreedzaam volk geweigerd is, gegeven kan worden, wanneer zy zich gereed maken voor opstand." Voorzeker, niets kan gevaarlyker zyn dan dit, zelfs ofschoon, gelyk in het geval van Ierland, niets het volk het verschrikkelyke alternatief kan doen begrypen, door de medogenlooste wreedheid en het onuitstaanbaarste lyden. Indien dit het eenig middel zy om het Parlement deszelfs pligt te doen begrypen, indien de naderende verschrikkelykheden van opstand slechts aandacht tot zich kunnen trekken, wat kan het Gouvernement verwachten, dan weerbarstigheid en geweld, waarvoor het buitengewoon gedrag des Gouvernements, eene belooning schynt uitteloovən. Laten zy die daaraan twyfelen ons zeggen hoe het komt dat de wet van huurder en verhuurder eensklaps ondekt wordt zoo onregtvaardig te zyn jegens het Iersche volk, als of dezelve niet dan gedurende het laatste jaar bestaan had; en ons mede zeggen, hoe de verklaring—"dat de Engelsche kerk der minderheid in Ierland, eene billyke en diep-gewortelde reden van klagte voor de Katholyken in Ierland is,—gelyktydig de lippen ontvallen is van Brougham, Russell, Palmerston, Macaulay en al de kleine aanhangers der Whigs?

Dit enorme kwaad—deze geschandvlekte kerkelyke Corporatie—dit opvallend caricatuur op het christendom heeft lang op de arme Ieren geaast. Tegen haar onheilig oppergezag, en al hunne andere grieven hebben zy vertoogen ingezonden en geremonstreerd, maar hun vreedzaam gebed en stil beroep, is met een verachtelyk stilzwygen behandeld. Nu, echter,—wanneer, zoo als de Heer Shaw, in zyne hevige aanspraak erkend heeft, zy op den rand des opstands staan,—wanneer men met hen niet langer mallen kan—wanneer, met hunne millioenen, zy de physieke kracht der Saksen hebben getrotseerd om hen ten onder te brengen!—wanneer, om kort te gaan, zy gereed zyn ter dood toe te stryden met diegenen die over hen het bewind voeren,—worden de grieven van Ierland ernstig overwogen; men erkent dat zy slecht behandeld is geworden, dat een dadelyk middel van herstel, moet worden toegediend.

Maar welk middel van herstel? Moet de Engelsche kerk, die hen beroofd en beledigd heeft, worden weggedaan? Neen, voorwaar, dat zou handelen zyn overeenkomstig met den christelyken geest met en billykheid, en er zal eene magtige verandering in Whig en Tory zyn, voordat zy teregt met zoo iets kunnen worden beschuldigd. De episcopale spotterny moet in al hare reusachtige strafbaarheid, worden staande gehouden, en, opdat de bevlekking minder uitstekend moge schynen, is het gedrag der Whigs karakterestiek en blyft zichzelf gelyk—door het gestand houden van de eene onregtvaardigheid by het plegen van eene andere. Indien Katholieken niet willen gedogen, dat de Engelsche kerk zich vergast op hunne schrale middelen, breng deze arme van honger stervende schepsels dan tot zwygen, door het omkoopen hunner geestelykheid. Bezoldig de Roomsche priesterschaar, en dan zullen wy zien met welk gezigt zy altyd klagen kan over de orthodoxsche kerk van Engeland! Om den wil van burgerlyke en godsdienstige vryheid, maar voornamelyk om Ierlands wille, hopen en vertrouwen wy, dat het snoode aanbod met verachting zal worden afgewezen. Tot hiertoe, heeft het Iersche volk deszelfs godsdienst staande gehouden door deszelfs vrywillige bydragen, daardoor hunne innige toegenegenheid voor die kerk en de geestelykheid hunner keuze aantoonende, maar de dag die deze geestelykheid en die kerk vast gekluisterd ziet aan de schatkist van Engeland, zal de opoffering en het verraad aanschouwen der millioenen van ongelukkig Ierland.

Maar, wy hebben een hooger denkbeeld van de Roomsche geestelykheid, dan dat zy de vryheid van haar land verkoopen zoude. Ofschoon wy dankbaar zyn voor het voorstel, hoe ontbloot van grondbeginsel hetzelve ook zyn moge, is niets echter klaarblykelyker, dan dat de Engelsche kerk in Ierland op hare waggelende grondzuilen davert, wanneer men hare beste vrienden tot het wanhopig besluit gebragt ziet om den roof te deelen met de gehate en verachte Kerk van Rome. En laat het volk van Engeland en Schotland voordeel trekken uit de herroepings beweging—laten zy ondervinden, dat het eenigst middel om de wetgeving overtehalen, eene wettige maar ernstige verklaring is, dat zy zich niet langer willen onderwerpen aan onregtvaardige wetten;—dat wanneer de natie hare stem verheft, die stem alvermogend is, en men naar dezelve zal moeten hooren;—laten zy hetzelfde stoute en manmoedige voorkomen toonen, dat Ierland thans kenschetst, en zy zullen niet langer naar hulp behoeven omtezien. Maar tot dat zy dit doen, zullen hunne aristocratische wetgevers aan hun geroep geen gehoor geven, en om hunne rampen lagchen—getrouw aan hunne eigene belangen en sterk in hunnen vereenigden schuld, omdat eerlyke lieden van alle klassen nog niet geneigd zyn zamen te spannen met eenen geest van ernstige en hartelyke beradenheid.—*Aberdeen Review.*

To C

COU
req
the prese
possible.
Zuid-

FOR
B
Cl
C
C
G
G
M
P
So
St
Sw
Tu
Ty
Ui
W

Z

CA

OUR rea
a commu
to our ob
on the p
secured
venne.

That t
tance nob
then that
tled to s
as our al
object ha
informati
tion, as
conclusio

At the
with the
enable G
mation, a
those mo
operation

They a
holders o
of consul
tion the c
mercial,
interests.
at once
considera
opinion o

The me
is one, wh
therefore
how and
importan
prudence.

If we c
silver, by
would agr
England.
slightest p
We are c
means and
the subjec
Governma
shall it is
these two
should be

Whethe
we confes
pondent s
we have n
public, wh
again, and
it with hi
respect.

(From t

We lear
prehension
districts f
visitation
us to this e
the Somer
Winterberg
districts, a
tive insect
nately muc
state—to w
pasturage i
a plentiful
locust feeds
the produce
try enjoying
is subject to
which can
have felt, o

TARKA—
past week t
has been vi
and lightni
hail. A c
lightning,
kraals of M
struck and
down with
country, for
and the fine
greatly suffe
and carryin
crops. The
water-mill,
the bed of t
in swarms,
but these flo
millions to t
that a few d
River was v
ed the sides

Or

TO THE

SIR,—In you
informed that a
on debentures,
notes; and as f
be induced to w
demand payme

To Country Agents and Subscribers.

COUNTRY Agents and Subscribers are kindly requested, to settle their Accounts up to the end of the present year, and to forward the amounts as early as possible.

Zuid-Afrikaan Office, October 27, 1843.

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS:

Beaufort,	Mr. A. P. Meiring,
Clan-William,	Mr. S. J. du Toit,
Caledon,	Mr. A. P. Keyter,
Colesberg,	Mr. James Walker,
George,	Mr. D. Coolhaas,
Graaff-Reinet,	Mr. B. Pincham,
Malmesbury,	Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl,	Mr. J. D. Haupt,
Somerset,	Mr. C. Moller,
Stellenbosch,	Mr. P. Borsten,
Swellendam,	Mr. John Barry,
Tulbagh,	Mr. H. P. de Lange Vos,
Tygerberg,	Mr. P. Uys,
Uitenhage,	Mr. J. Brehm,
Worcester,	Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, NOVEMBER 7, 1843.

OUR readers will find in another part of this paper a communication of a "Shareholder," in allusion to our observation respecting the raising of money on the part of the Government on Debentures, secured by and payable out of the Colonial Revenue.

That the question is one of considerable importance nobody will attempt to deny. Reason enough then that every observation on that subject is entitled to serious consideration. In as far therefore as our allusion to it has excited a controversy, our object has been attained; it will bring forth such information, and throw such light upon the question, as will, we trust, lead to a safe and sound conclusion.

At the same time we do repeat, that a conference with the Presidents of the several Banks, will enable Government to obtain safe and sound information, and to become acquainted with the views of those more particularly interested in our financial operations.

They are annually elected by the several Shareholders of these Banks, and have the advantage of consulting with their Co-Directors. In addition the one represents more especially the Commercial, the other the Landholders and Capitalist's interests. The circumstances consequently would at once recommend their views to a favorable consideration. In that respect we differ with the opinion of a "Shareholder."

The measure of raising of money on Debentures, is one, which, has been decided upon at home, and therefore the question *here* to be considered, is, how and where it is to be raised. This is the more important question, and one which requires great prudence.

If we could obtain the importation of gold and silver, by a loan on Debentures in England, we would agree in preferring the measure of a loan in England. But we fear, there is not even the slightest prospect of raising the money in that way. We are obliged to listen to and consult our own means and resources. And this being the case, the subject is limited to the question: Shall the Government raise money on Debentures? Or shall it issue new Colonial Paper-Money? To these two considerations we think the controversy should be confined.

Whether any and what measures are in embryo, we confess, we are not aware. Our Correspondent seems to be a little in the secret, which we have no doubt, will soon become known to the public, when the Legislative Council shall meet again, and the Secretary to Government acquaint it with his proposed financial measures in that respect.

(From the *Graham's Town Journal*, Oct. 26, 1843.)

We learn with deep regret that very great apprehensions are entertained in many extensive districts for the standing crops, arising from the visitation of the locusts. Accounts have reached us to this effect from Lower Albany, and also from the Somerset, Cradock, Tarka, Kat River and Winterberg divisions. These are all *agricultural* districts, and the appearance there of this destructive insect is felt as no ordinary calamity. Fortunately much of the standing corn is in a forward state—to which may be added the fact that the pasturage is very abundant—affording everywhere a plentiful supply of herbage—and on which the locust feeds with nearly as great avidity as upon the produce of the cultivated lands. Every country enjoying a similar climate to that of this colony is subject to this terrible scourge—the character of which can only be duly understood by those who have felt, or at least witnessed its effects.

(Communicated.)

TARKA—EXTRAORDINARY STORM.—During the past week the neighbourhood of the Tarka Post has been visited with some awful storms of thunder and lightning, accompanied with heavy rain and hail. A cattle kraal at Shilo was struck with lightning, and an ox killed. One of the sheep kraals of Mr. J. Ayliff, of Zuur Kop, was also struck and about 50 sheep killed. The rain came down with such a tremendous rush that the whole country, for miles round, was completely inundated, and the fine corn fields of Mr. W. Wright have greatly suffered by a torrent of water passing thro' and carrying away a great deal of the standing crops. The Shilo River rose so high as to fill the water-mill, which must be at least 120 feet from the bed of the river. The locusts have come out in swarms, langer than I have ever before seen; but these floods of rain are carrying them away in millions to the larger rivers. A person told me that a few days since, when at Cradock, the Fish River was very high, and that young locusts covered the sides of the river for a considerable distance.

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID-AFRIKAAN."

SIR,—In your paper of the 31st October, the public were informed that a plan was in agitation of raising about £70,000 on debentures, for the purpose of cancelling the Government notes; and as fears were entertained that capitalists might be induced to withdraw their deposits from the banks, or to demand payment of the bonds secured upon landed property, in order to advance the amount to government on such debentures, which could not fail seriously to embarrass the commercial and agricultural interests, and bring on the ruin of others; it was therefore suggested that before coming to any final decision on this question, the Colonial Secretary should consult the chairmen of particular banks, as to the most expedient mode of carrying the views of government into effect, without detriment to the public;—and as I am convinced that on a question of such vital importance to the colony, you will not hesitate to give insertion to any remarks which, by eliciting discussion, might be the means of throwing additional light up the subject;—allow me therefore, Sir, the liberty to observe, that your suggestion, although conceived in the best spirit, with a view to ward off the blow aimed at our financial arrangements, and to serve the interests of the colonists in general, appears, however, to demand too much from frail human nature, by expecting that those individuals (altho' with the best intentions in the world, but being at the same time shareholders to some extent in the banks over which they preside,) should be so perfectly free from any bias in favor of particular views, that the information which they could exclusively convey, should form a safe rule for the Colonial Secretary to shape his course by, so that there could not be the shadow of a doubt that their opinions would have a leaning towards that side where their interests might preponderate, and which, for aught we know, might in some measure militate against that of the public. Nor, I must confess, do I consider that such a supposition ever entered your mind when you penned the article in question, but that it was merely thrown out as a hint to the Colonial Secretary, to avail himself of all possible information, before measures, fraught with such eventful consequences, were decided upon.

I hope, Sir, you will excuse the freedom with which the above remarks are made; but as from a rumour which is rife in town, it is said that a scheme is in agitation, originating in certain quarters, of advancing the amount required by government from the funds of the banks, or as some figuratively term it, to apply "the hearts' best blood" to the utter extinction of the government notes, the projectors of the scheme, flattering themselves that a new circulating medium will rise, resplendent like a phœnix, from the ashes of the other; with the magnificent prospect in view of unbounded wealth flowing in upon the envied proprietors of the true philosopher's stone, which can turn even rags of paper into gold. But among the evils of which "flesh is heir to," and as drawbacks to human happiness, there are such quietly plodding men, contented to keep close to the earth, whose imaginations are not much affected with the system of building castles in the air; nor with a desire to revel among the stars; who do not aim at riches without the drudgery of toiling for the same; and who still hold that there may be truth in the proverb that "all is not gold that glitters," nor every new scheme safely to be depended upon, although ever so alluring;—it is reported that these men have presumed to speak disparagingly of these fine schemes; that they have had the effrontery to predict, that the beautiful prospects might vanish like visions in a dream, "and leave not a rack behind;" and that they have even dared to hold, that projectors, by being too sanguine in their expectations, might find themselves in exactly the same position as the dog in the fable, and whilst grasping at a shadow, might lose substantial benefits. It is tantalizing enough that such individuals should arise at the auspicious moment to mar these glorious plans, and dash away the cup of bliss from the lips of the ardent votaries of dame fortune. But to return from this digression.

Let us calmly consider in how far the report is correct, that government have decided upon no other plan of cancelling the notes, than by raising the money on debentures; or, whether such a cry has not very adroitly been turned to advantage, to make a favored scheme go down with the public; and to which the projectors now cling as their sheet anchor. Are we quite sure that the bugbear of Government intending to raise the whole amount in such a mode,—is not prominently placed in the foreground, to scare the public into a compliance with the wishes of some individuals?

It will no doubt be fresh in the recollection of most of your readers, at the time the discussions on the currency question took place; that a certain individual who prides himself so much upon his financial knowledge, expressed his firm conviction, that any amount could be raised without the least difficulty in the London money market on security of these debentures; at even a lower rate than 5 per cent.; and as such a scheme would have a tendency of bringing so much gold in the colony, it appeared plausible enough at the time it was proposed; but it would appear that the opinion of this gentleman, had not much influence either with the home government or in the money market there, where his opinions as a negotiator of loans might perhaps be as much known as that of the man in the moon; or it may be better known: it now however is equally clear that such proposals were not palatable, or it would have been resorted to.

But the public are likewise aware of the plan proposed either by the Attorney-General or Colonel Bell, of bringing a new description of government notes into circulation, without being declared a legal tender; and to keep a third of the amount so issued, in hard cash in the coffers of government, to meet such notes as might be presented for gold. This plan would have a decided preference over that of raising the amount upon debentures at this critical moment, in as much as a large sum has already been accumulating, it is said, in several government offices; and the "notes" having recently arrived it could be brought into immediate operation, without so seriously disturbing our financial system, as the withdrawal of £60,0000 or 70,000 in hard cash from circulation would have the effect in our money market, and besides it would have this advantage in its favor, that it will save several thousand pounds per annum in the shape of interest to the public, which would have to be paid on the debentures; but, say some sanguine projectors, this will never do; if we allow government to bring their "notes" in the market, they will carry it all before them, and it will effectually keep down any other, and thus dispel those hopes we so fondly entertain; it is therefore good policy to dissuade, both government and the public, from acting upon this plan.

Suppose now the government were to give way in order not to enter into competition with other companies, and to accept £60,000 or £70,000 which may be tendered by some of the banks. Would it not have the same effect in deranging our financial system, by narrowing the facilities of obtaining discounts and thus stinting the mercantile community, as if the much dreaded amount were directly advanced by the capitalists? Are the means at the disposal of some banks not already so limited, that they are occasionally obliged to decline discounting for weeks together (except to a trifling amount) in order to raise the cash balance to any thing like a fair proportion with the floating deposits? And will the withdrawal of so much gold and silver as is contemplated in any way tend to improve the respective proportions?

In order to give some idea how cash balances affect the discounting branch of the business of the banks, I will state a hypothetical case. Suppose the "fixed" deposits, that is to say those which can not be withdawn at less than 14 or 21 days notice, amounts to..... £80,000

Ditto "floating" deposits (demandable every hour) amounts to..... 70,000

£150,000

(For which the Directors must make provision to meet it in cash if demanded)

Suppose now the average balance in gold and silver to meet these liabilities amounts to..... 13,000

Provision will have to be made for meeting the balance of..... £137,000

But it will be said, all this is never demanded at the same time, and we calculate these chances to such a nicety that our arrangements are perfectly safe, and the discounting of bills, except to a trifling extent, is discontinued if the "cash" balance falls below the above proportion; and besides, there are the bills becoming due every day. But to those experienced in these matters it will be quite plain that to press for gold and silver in the payment of these bills, at a time when the precious metals, by the withdrawal of so much from circulation, has become so scarce, will be almost as difficult as to get "blood out of a flint;" and any set of directors who should resort to such a mode of settling accounts, might ruin half the town, for there are no friendly countries close at hand to advance the hard cash at the critical moment, nor is the reputation of this Colony so firmly established, as to induce other countries to come forward and assist us in our period of distress, as the Bank of England experienced when the country was drained of its gold. To expect therefore that banks, with its limited amount in hard cash at their command, would be able at the present moment or in one sum, to advance £35,000 a piece to government, without most seriously deranging our financial affairs, would be about as rational as to expect that a pack thread would be able to bear the same strain as a cable. If the proposal should be seriously entertained to make some banks advance the amount, they will have to pull up, or to decline discounting bills to any extent for more than two months, and afterwards their means would be gradually narrowed, so that the same evils which flowed from the ever to be lamented cash credit system, will be entailed with double effect on the colony; and many individuals who were induced to embark in trade and dealing from the facility with which discounts could be obtained, would thus be cut short, by those banks narrowing their discounting business, and have thus (tied both hands and legs) to look to other sources and to the tender mercies of those rapacious individuals who already exult at the prospect of the glorious harvest to be reaped by them at the expense and ruin of hundreds; and that this is no fanciful picture but will in a short time appear quite as plain as that the sun shines at noon, may be depended upon.

It will be argued, all this may be obviated, by creating a paper currency to be issued by some banks; so that in fact we are to satisfy ourselves with the mere representative of gold, or a piece of beautifully printed paper as currency when the precious metals are gone. Will any gentleman in his senses, however seriously hold, that it will be quite safe to force a paper currency into circulation, when gold and silver is disappearing?

Suppose now that the fixed deposits in any bank, as stated before, amounts to.....	£80,000
Floating deposits.....	70,000
	£150,000
If to this be added the notes to be brought in circulation and only to amount to.....	50,000
	£200,000
And the balance in gold and silver to amount on an average to £13,000, or say even to.....	15,000

By merely presenting the notes for payment any day, a bank could be drained of all its gold without even adverting to the chance of the fixed or floating deposits being demanded at the same time, and however eventually able to pay all depositors, it would involve many in serious difficulties.

All this appears however very different with government; if they were to issue notes payable on demand, they have means at their disposal which private individuals, or even companies cannot so much as dream of, for on a case of emergency; whatever may be said to the contrary, there is the home government to back the act of its delegates, and they can either assist directly or by encreasing the duties upon some articles apply the proceeds to the gradual extinction of the government notes if any should have been brought into circulation.

But it will no doubt be urged as a reason for embarking in the speculation, that the notes will perhaps be accepted at the public offices,—that is to say if some of the richest individuals will pledge themselves as securities, that gold and silver will be immediately forthcoming whenever the notes are presented for payment. Will however any set of gentlemen consider themselves perfectly safe, if the issues of those banks are to any extent? Where would such an amount of gold and silver be expected from, if such an untoward event which happened at other places, and which I hope may long be averted from this colony, namely a run on banks, were to happen? Let us hear what a great authority upon an almost similar question has said, I mean McCulloch, in his Commercial Dictionary, "In quiet and prosperous times the system would work exceedingly well; and the bank and the public will be vastly pleased with each other. But when the cycle of prosperity has gone by, and the cycle of adversity has begun, when the waters are out and the winds begin to blow, it is doubful whether either the bank or its depositors may feel quite at ease. The former will possibly raise the rate of interest; but it is doubtful whether that will have the wished for effect. Should the Exchange set against us, and the Bank of England be forced to narrow her issues, and should bankruptcy and a feeling of insecurity begin to prevail, as they have done hitherto on all similar occasions, a run for deposits may, and most probably will, be made upon the bank; and in such a case her situation, however well she may have been managed, will be most critical. She will be compelled to dispose of, or pledge securities in a market where they may be all but unsaleable; and it would be impossible for her suddenly to pull up in discounting, without exposing herself to imminent danger of extra loss, by bringing on the stoppage of those who have been accustomed to trust to her for loans.

"It will be said, perhaps, that all this is imaginary, and that nothing of the sort ever occurs in Scotland! But it would really be about as much to the purpose as to say that nothing of the sort ever occurs in Japan. London is the pivot on which the foreign exchanges turn, and when they become depressed, many of the London depositors will do what the Scotch depositors never so much as dreamed of; that is, they will demand their deposits, convert them into gold, and either send this gold abroad or get a profit from those who will. From this source of annoyance and loss the Scotch banks are perfectly free, and thus by exhausting the London banks and subjecting the weaker ones to difficulties, it occasions discredit, and in the end runs or panics."

I will ask any one at all conversant with these matters, whether what is stated above did not happen in some measure at the Cape; that the merchants being depositors, or having discounted bills at these banks, have demanded the amount in gold and exported it out of the colony, or if they gave a predilection for silver, that the same has been sent to the "Commissariat" for bills, and locked up in their chests or sent abroad as the government might have directed; and whether the same circumstance will not take place again, although the amount of the notes of those banks in circulation be ever so great.

To an importer of goods the creation of notes, might present some inducements, only in as far as his customers might purchase to a larger amount, if the country people could be persuaded to accept of it in payment for their praduce, and to give it circulation, instead of gold or silver (which there is reason to doubt); but when the merchant is to make his remittance, these notes will offer no advantages whatever, he must change them for gold or silver at those banks or elsewhere, in order to obtain the Commissariat Bills in the absence of others, and when gold and silver is thus fast disappearing, we may expect to see a premium on the precious metals, and the same as at Mauritius where occasionally 15 per cent is paid for gold; so that those banks will be obliged to contract their issues and discounts; which will bring on the ruin of hundreds.

Besides, what security is there that the arrangements entered into with the public offices will not be transient and temporary, and may not be altered by an order from the home government; or if they receive "notes" during the day, that it will not be changed for the precious metals before the offices are closed every day.

Let us only bear in mind what happened at Java where an almost similar arrangement was entered into with the public offices, and which was all of a sudden rescinded by an "order from home" and the country involved in difficulties. In order to show that the Bank there was well managed and prosperous, I will submit an abstract statement of the revenue and expenditure of the Java Bank, from 1st April 1837 to 31st March 1838.

RECEIPTS,—Interest, commissions, &c., at Batavia, Samarang and Sourabaya.....	f775,868
CHARGES,—At Batavia, Samarang and Sourabaya.....	106,838
Leaves nett gain.....	f669,030

or 33⅓ per cent. on the original capital of two millions.

And notwithstanding the order alluded to so seriously affected both the Bank and the public, that it would have been far better if the arrangement had never been entered into.

That these remarks might induce others likewise to communicate their views, is the wish of

Sir, your obedient Servant,

A SHAREHOLDER.

SWELLENDAM.

"Render unto Cæsar the things which are Cæsar's."

SIR,—The resignation of W. Harding, Esq., as one of the Commissioners of our Municipality, is deeply and generally regretted by the resident householders.

He and his brother Commissioners have entitled themselves to the greatest esteem during the short period they have been in office. I however regret to say that his resignation has been occasioned solely by a collusion, in the performance of his duties, in not allowing a higher functionary to trespass upon the Municipal Regulations.

A meeting is convened for Saturday next the 4th November, for the election of a new Commissioner; I therefore trust that resident householders will fix their choice on a person, who, like him who has resigned, will fearlessly, and without favor or affection, execute the duties of his office.

DON QUIXOTE.

THE DESPERATE DEBATE.

The long and, in many cases, interesting discussion on Mr. O'Brien's motion on the state of Ireland has ceased. The Tories have a majority of 76, and the minority have in every thing else the victory, at least so far as truth is concerned, included. As the Session draws to a close, the political plot gets more interesting, and the actors more energetic. Peel and Russell, with the pick men of their respective parties, have been putting forth their whole power—the one to get office, and the other to keep it. The grievances of Ireland have, however, been fairly grappled with, and whether it be intended or not, there cannot be a doubt that the debate will ultimately do good. The heavy mystery, which has hitherto hung about the statesmanship of Sir Robert Peel, has been completely swept away, and poor Peel will be known only to history as the pinchbeck Premier who hadn't a policy, and whose prescription for everything was NOTHING. Never did the Tories fight so unwillingly. Peel stood mainly on the defence, and a most important defence he made of it; while Sir James Graham fairly lost heart, and in reply to Macauly, retracted his former statement, "that conciliation towards Ireland had been carried to its utmost limit." This he saw would not now answer his purpose, and, like every bad man when firmly met, showed his disposition to be cruel and unjust when he could, and cowardly when he lacked the power to be tyrannical. The speeches of Roebuck and Russell were powerful, so far as Peel's position could be exposed, but there their usefulness may be said to have ended, and that of Lord Howick, perhaps, contained the greatest amount of common sense of the whole. But there was one speaker whose frank indiscretion must have astonished the Premier—we mean the speech of the Recorder of Dublin, Mr. Shaw. It was here were the pure Orange spirit of Irish Protestanism may be read. Its deep-rooted and malignant bigotry is the best proof of how the millions of Ireland have been treated on account of their religion. With the party who hold such sentiments in the ascendant, who can wonder that the Irish people are unmanageable? Where are the people that such a spirit of intolerance would not drive to desperation? Yet this rampant Tory is but a fair specimen of the Orange faction of Ireland. No feeling of respect for the Government, or dread of injuring them in their hour of trial, could restrain his fanatical fury. The Church was threatened with spoliation, and in that he lost all self-control, charged the Government with pusillanimity in not crushing the rebel agitation, and declared that, if the Government stood with folded arms, the Church should nevertheless be maintained, and that the lives, if need be, of the Protestants of Ireland would be spent in her defence.

It is this ferocious hatred of Catholicism among the Protestant minority that has created and sustained the Repeal agitation, which we believe to be unequalled in the political movements of Europe. While the Irish bore their misery in silence, who heeded their complaint or inquired into their destitution? So long as they quietly kept their wretched hovels, they were left to starve, unpitied and unseen. They might die—as indeed they did yearly—in thousands, from want of the coarsest food; but never till, in their awakened millions, they rose as one man, defying their oppressors to put them down by force, were they listened to, or treated like human beings? Now their terrified rulers quail before them, unnerved by their daring, afraid to refuse, yet unwilling to yield to their just demands for justice. But yield they must, and he will be the wisest politician who does so in time. No Whig cunning, or Tory stratagem, can now defeat them; not that we expect they will obtain the Repeal of the Union, but they will get what is vastly better, that justice and fair play, the want of which has made them a terror to Torvism, with its well-drilled soldiers, and its mounted cannon. Who can hesitate to believe that the Tories would slaughter the Irish people into submission, if they felt confident of the power to do so?—their past history is our best guide, and who can mistake its sanguinary character? The secret of their professed desire for conciliation will be found in the fact, that the Irish are now millions of sober men, who have been starved and insulted into the most reckless indifference of death, and it would really appear as if nothing short of this appalling resolve could arrest the career of their enemies.

Never have the British Parliament granted a measure of relief to the people till they could no longer safely withhold it, every instalment has been dragged from them, and in most cases, too late to be of any use, and all past experience strengthens the statement of Bentham, "That no redress will ever be obtained but by making the ruling few uneasy." The only lesson, therefore, our rulers have ever taught the people is, "that what has been refused to a peaceful people, may be given when they are prepared for rebellion." Surely nothing can be more dangerous than this, even although as in the case of Ireland, nothing can bring the people to contemplate the awful alternative, but the most heartless cruelty and unsupportable suffering. If this be the only process of startling Parliament into a sense of duty; if the approaching horrors of insurrection can alone command attention, what can the Government expect, but insubordination and violence, for which the extraordinary conduct of Government has all the appearance of holding forth a premium. Let those who doubt this tell us how it comes to pass that the law of tenant and landlord is all at once discovered to be most unjust towards the Irish people, and if it had not been in existence but during the last year, and tell us also, how the declaration "That the English Church of the minority in Ireland, is a just and deep-rooted cause of complaint to the Catholics of Ireland," should have burst simultaneously from the lips of Brougham, Russell, Palmerston, Macaulay, and all the little hangers on of Whiggery? This enormous evil—this blotted Ecclesiastical corporation—this titled caricature on Christianity has fattened upon the poor Irish for many a day. Against its unhallowed supremacy, and all their other grievances, have they petitioned and remonstrated, but their peaceful prayer and quiet appeal have been treated with contemptuous silence. Now, however, when, as Mr. Shaw admitted in his violent speech, "they stand upon the brink of rebellion," when they can no longer be trifled with—when, in their millions, they have defied the physical force of the Saxon to put them down!—when, in short, they seem ready for the death struggle with those who rule over them, then wrongs of Ireland are taken into serious consideration; it is admitted they have been badly used, and that something must be done, that an instant remedy must be applied.

But what a remedy! Is the English Church that has spoiled and insulted them to be removed? No, indeed, that would be to act in a spirit of justice and Christian equity, and there will be a mighty change in Whig or Tory, ere they be justly chargeable with such a proceeding. The mitered mockery must be upheld in all its gigantic guiltiness, and that the polution may be less prominent, the air of Whiggery is characteristic and consistent—to maintain one injustice, by the perpetration of another. If the Catholics will not suffer the English Church to riot on their scanty means, silence these poor starving creatures by bribing their clergy into a similar position of mercenary degradation. Endow the Catholic priesthood, and then we will see with what face they can ever complain of the Orthodox Church of England, sanctified as it is by the blood of Rathcormac! For the sake of civil and religious freedom, but especially for the sake of Ireland, do we hope and trust that the base offer will be rejected with indignant scorn. Hitherto the Irish people have maintained their religion by their free-will contribution, thereby proving their deep affection for the Church, and the Clergy of their choice, but the day that sees that Clergy and that Church chained to the Treasury of England, will witness the sacrifice and betrayal of the millions of unhappy Ireland. But we have a higher opinion of the Catholic Clergy than their acceptance of the price of their countries liberties. Although we are thankful for the proposition, unprincipled as it is, nothing can tell more plainly that the Church of England in Ireland is trembling to its rotten foundation, when its best friends are brought to the desparate decision of dividing the spoil with the hated and despised Church of Rome. And let the people of England and Scotland profit by the Repeal Agitation—let them learn that the only means of moving the legislature is a legal but emphatic declaration, that they will no longer submit to be ground to the earth by unjust laws;—that, when the whole people raise their voice, that voice is omnipotent, and will be listened to and obeyed;—let them show the same bold and manly front which Ireland at this moment exhibits, and they will not long have to wait for relief. But until they do this, their aristocratic legislators will turn a deaf ear to their cry, and laugh at their calamity—steadfast to their selfish purposes, and strong in their united guilt, because honest men of all classes are not yet prepared to pull together in one spirit of earnest and enthusiastic determination.—*Aberdeen Review.*

IS NOTHING TO BE DONE FOR THE SALVATION OF THE COUNTRY?

If ever there was a time when the state of the country required strong remedial measures, that time is the present. As a nation, we are fast sinking into ruin, and if our downward progress be not speedily arrested, to a certainty we will soon be ruined beyond redemption. Were our misery the result of causes beyond the control of man, there would be nothing for us but quiet submission to the will of heaven. The case, however, is very different. Our misery is the result of a pernicious system of legistation and government. Political power has been in the hands of a few, and they have used it, not for the benefit of the whole people, but for their own profit and aggrandisement, at the expense of the people. This is the grand source of our distress and wretchedness, and no remedial measure can be effectual which does not strike at the root of this evil.

Why were the generous and confiding people so enamoured of Earl Grey's Reform Bill? Why did they, in the hour of its peril, rise in their might, and, with a voice of thunder, demand "the Bill, the whole Bill, and nothing but the Bill?" They valued it, not for its own sake, but as a means to an end. They felt their grievances—they felt that they had been the victims of misrule—the prey of a greedy, grasping, selfish aristocracy. They hailed the Bill as the means of securing good government. Has it fulfilled their expectations? Has it, in its practical working, proved to be that great instrument of national reformation which they fondly anticipated that it would prove? The Reform Bill has given us the present House of Commons. By its fruits we know it. It is a complete failure. It has given us a House of Commons, the members of which, as has very generally been admitted, even within the walls of St. Stephens, are the representatives, not of the people, but of their own breeches pockets. Bribery and corruption were never practised upon a larger scale than at the last general election. This is allowed on all hands; and the result is, that we have, in what should be the people's House, an overwhelming Conservative majority, having as little sympathy in feeling or sentiment, with the millions out of doors, as in the good old burghe-mongering days.

Without an organic change, there is no hope for our country, and if the change be delayed much longer, it will perhaps come too late. Sir Robert Peel's Government is a complete failure; the "do-nothing" policy is a mockery which will not, surely, be tolerated for any length of time. Indeed, he will not be able, notwithstanding his sweeping majority, to carry on the government much longer. In utter despair of being able to steer the ship, he must soon abandon the helm; and who is to take it after him? Supposing the Whigs to have learned wisdom in the school of adversity, and supposing the Queen to recall them to her counsels, they are incapable of forming a government such as the country requires in the present emergency. The present House of Commons, of course, would not support them; there would have to be a dissolution and a new election. We question very much if the present constituency would return a House of Commons that would give the Whigs a working majority. But on the supposition that it did—a mere Whig Government, and a mere Whig House of Commons, could not save the country. Class legislation has been our bane, and the Whigs are not the men to put an end to this.

Lord John Russel is, no doubt, a little more liberal than the Tamworth Baronet, and his hands are not so tied up by party connexion from the possibility of doing good. But Lord John is an aristocrat to the very core, and his policy, supposing him in office, and backed by a working majority, will be this:—just to outbid the Tories a little on the score of liberality, with the view of keeping himself in, and them out. We have not forgotten nor never will forget his doctrine of "fiality." We have not forgotten his declaration, that the Reform

Act was of set purpose so framed as to give a preponderating influence to the landed aristocracy. Lord John and his Whig brethren are not the sort of men that the country now requires. They once stood high in public esteem—they threw themselves away—their day is past. Some of them may yet be of service to their country. Individuals among them may have a part in measures truly remedial, and may form a part of a really patriotic and popular government. But the Whigs, as a party, are incapable now of ruling the country. By their own misdeeds they have sinned away their credit and influence. In short they are politically dead and buried, and no resurrection awaits them.

What, then, is to be done? There is no hope from our present Government and Parliament; there is no hope from Whiggery. A crisis is evidently at hand. The Tories dare not put down the repeal agitation in Ireland, and they will not grant that redress of grievances which would make it die a natural death. That agitation, if not quieted by measures of amelioration, will soon end either in the disruption of the empire, or in a bloody civil war—a war fatal to both countries, the victor and the vanquished. The Tories cannot now put down the rebellion of "Rebecca and her daughters." They are puzzled and paralysed, and fairly at their wit's end. They will do nothing for the relief of manufacture and commerce—they will do nothing for the relief of the suffering millions whom the government has reduced to want and beggary. They will not be able, much longer, to carry on the government.

A Whig Government with a Whig House of Commons, would not be so bad, certainly. But supposing the Whigs again installed in office, how are they to get a Whig House of Commons? Instead, of the present Tory majority of a hundred, could a new election give the Whigs such a majority as would enable them to go on with the House of Lords against them, would we not have the "do-nothing" policy over again, with a feeble Whig majority in the Commons, and an adverse majority of the Peers? And were the Whigs failing to obtain a majority in the Commons, and resigning in consequence, must we have the Tories back again, as powerless for good, and powerful for evil as ever? If we are to alternate thus between the two factions, what, in the meantime, is to become of the country?

All things considered, it is amazing that the British people are making no serious effort to help themselves. There must, it is obvious, be an enlargement of the constituency—there must be a second Reform Bill far more sweeping than the first. The present constituency has shown itself unfit for discharging the trust confided in it. Its representatives are not the representatives of the people. No House of Commons returned by it will grant those measures of relief which are absolutely necessary for the prevention of national ruin. All classes are convinced of this. Why do not the middle and the working classes, who are really one in interest, come heart and hand for the reform of the Commons House, without which it is in vain to expect such measures as will bring back our national prosperity, which class legislation has well nigh ruined? The middle class and labouring class are each powerless when standing apart from one another; were they to form a Complete-Suffrage Union, they would soon gain this object, and it would help them to all the rest.—*Aberdeen Review.*

Legislative Council Chamber,
Cape Town, 19th October 1843.

THE following RESOLUTIONS were this day moved by the Hon. the Secretary to Government, seconded by the Hon. the Attorney General, and carried by the Council *nemine contradicente.*

By Order,
(Signed) J. MOORE CRAIG,
Acting Clerk of the Council.

RESOLUTIONS.

RESOLVED,—

I. That this Council, fully and entirely concurring in the Principles laid down in the Documents attached to the Governor's Minute on Roads, and which were read in this Council on the 14th ultimo, for the employment, management, instruction, and training of the Convicts within this Colony, who are not to be removed to Robben Island, advise His Excellency the Governor to put the Plan therein proposed into full effect as quickly as practicable.

II. That this Council, concurring equally in the Plan and Principles proposed for making and repairing the Roads of the Colony, gives its acquiescence to the appropriation, for the purposes and in the manner detailed in the Documents, of the several sums of Money which have already been voted for the service of the year 1844, for defraying the expense of Convict Charges, and for making or repairing the Branch or Post Roads in the several Divisions of the Colony through the medium of the Civil Commissioners respectively, and engages to vote, annually, towards the improvement of the Main Roads of the Colony, the largest Sum which the Colonial Revenue, for the time being, will afford for that purpose.

III. That this Council, approving the formation of Central and Divisional Boards of Road Commissioners to carry out the measures proposed, both as respects Convicts and Road making, are of opinion, that the object and powers of these Boards should be defined and regulated by an Ordinance, of which the following points, having reference to the constitution of the Boards and the raising of Funds, are the only ones which appear to require notice in these Resolutions.

1. The Central Board to be composed of three Official and three unofficial Members, to be from time to time nominated by the Governor.

2. The Divisional Board, in each Division, to be composed of the Civil Commissioner of the Division, and four other Members to be elected by the Inhabitants.

3. The four unofficial Members of each Divisional Board to be chosen triennially, by ballot, by the Owners of Immoveable Property in the Division. The qualification of electors and elected to be the ownership of such Property to the value of £100.

4. The Central Board to have the exclusive management of the Main Roads of the Colony, and the Divisional Boards, respectively, that of the Branch Roads, under certain restrictions.

5. The Central Board to receive and expend, in such manner as it shall deem most conducive to the public advantage, whatever Sum of Money shall be annually voted by the Legislative Council for Road and Convict purposes.

6. The Central Board to be empowered to assess the immoveable Property in each Division for the purpose of raising such Funds as shall, when coupled with the sum voted by Council, be sufficient for putting into a fit state, the Main Roads in that Division.

7. No Division to be assessed by the Central Board except for its own Main Roads, and the amount of the Council Grant to be bestowed by the Central Board upon the Main Roads in every Division, to be in proportion to the amount of the Assessment in that Division for the same object,—that is to say, the more there is contributed by Assessment, the more is to be bestowed out of the Grant.

8. The Central Board to be empowered to determine what parts of the Main Roads of the Colony shall be first attended to; and the Governor to be empowered to declare by Proclamation, which shall be considered the Main Roads.

9. When the probable cost of constructing Main Roads in each Division shall have been estimated by the Central Board, the said Board, after calculating the amount of Money to be anticipated from the Council, by way of Grant, which, (upon the principle stated in No. 7,) it will be just and practicable to reserve for, and bestow upon, each Division,—to be empowered to raise the difference by such Assessment as aforesaid. But no Assessment for the construction of Main Roads to exceed 1d in the pound per annum, upon value of Property, or to be levied for more than 5 years in all; but the years need not be consecutive.

10. The Central Board to appoint Valuators, Collectors, &c. The Money levied to be lodged with the Civil Commissioner, and to be subject to the disposition of the Central Board.

11. The Central Board to be empowered for the permanent maintenance of Main Roads, to lay on Tolls on such Roads, and to apply Convict labor and the annual Grant as far as they will go. Should these sources not afford sufficient to keep the Main Roads in repair, the deficiency to be made up by an Assessment to exceed half of the annual Amount fixed as the maximum of Assessment for the construction, but not to be limited in duration. The Divisional Boards to have similar powers in regard to Branch Roads.

12. The Central Board to publish Periodical Accounts, shewing the Amount, and the sources of Receipts, and the Amount, particulars and locality of the Expenditure.

13. The Divisional Boards to select Branch Roads in each Division and construct the same, the consent of the Central Board first being obtained as to the line of Road.

14. The Divisional Boards to receive from the Central Board any assistance towards the formation of Branch Roads, which may be compatible with the attainment of the primary and paramount object of the Central Board, namely, the improvement of the Main Roads of the Colony.

15. The Divisional Boards to be empowered to raise the Additional Amount required for Branch Roads, by such an Assessment as aforesaid, but no Assessment to be made by them without the sanction of the Central Board, and no Assessment to be made for the construction of Branch Roads in the same year in which an Assessment is made for the construction of the Main Roads in any particular Division, unless applied for by a majority of the Rate Payers.

16. Valuations for Assessment by Central Boards to stand good for Assessment by Divisional, and vice versa. Monies collected by Divisional Boards to be paid into the District Chest, and to be solely used for the benefit of the Branch Roads.

17. Accounts of Divisional Boards to be audited through the Central Board, and periodically published for general information.

MR. DE KOCK'S CASE.

TO THE EDITOR: Sir,—Being a friend of Fairplay, and having seen in your paper of Tuesday last the Calendar of the Criminal Cases at present under investigation before the Supreme Court, in which, among others, the name of Mr. JOHANNES JACOBUS DE KOCK, Cs., being indicted for FRAUD was mentioned,—and that case having been ignored by the Grand Jury, I hope you will not be at a loss to afford Mr. DE KOCK the satisfaction of informing your readers of the happy result, in which, no doubt, many of them will rejoice with

Your's truly, JUSTUS.

THE LAST SALE

OF DUTCH PROVISIONS, &c.

IMPORTED by the *Jan van Hoorn*, Captain KEEMAN, will be held by Messrs. DENEYS BROTHERS & Co., at their Sale Rooms,

TO-MORROW (WEDNESDAY),

The 8th November,

when will be offered the remainder of the
Sweetmilk and Comin Cheeses,
Hams,
Pearl Barley,
Seltzer Water,
Bitters,
Twine,
Copper Kettles,
White Lead and Woollen Blankets.
Also, a quantity of prime SCHIEDAM.

This Sale being intended to close the Consignment, every article put up will be sold WITHOUT ANY RESERVE.

O. J. TRUTER.

INSIDE SALE.

TO-MORROW MORNING, 8th instant, will be sold at Mr. JONES' INSIDE SALE, a new Investment of SUMMER GOODS, viz.:—
Gauze, Cambric, Swiss, Balsarine and Ariel Dresses
Chené Silk, Satin, and Barege Shawls
Gauze and Silk Handkerchiefs and Scarfs
Fashionable Silk and Straw Bonnets
Infant's Bonnets, Hats, Robes and Dresses
Light Summer colored Gros de Naples, figured and plain
Silk Parasols and Umbrellas
Ribbons, Purses, Lace, Flowers and Brides
Silk, Lace and Kid Gloves, Braces, Stocks
Silk and Cotton Hosiery.

All without Reserve.

HAMILTON ROSS & Co.

AT Messrs. DENEYS BROTHERS, on WEDNESDAY AFTERNOON, at ½ past 2 o'Clock, will be sold by order of the Consignee, a large quantity of superior Telescopes, various sizes, Oil Paintings, Brass bound and other Writing Desks, &c. &c.

Without the least Reserve.

INSIDE SALE OF

FINE AND FANCY GOODS

WILL BE CONTINUED AT

Messrs. BLORE & BARTMAN's

THIS MORNING,

(TUESDAY,) 7th NOVEMBER.

GEO. GREIG.

EXTENSIVE

INSIDE SALE,

OF NEW GOODS,

EX "TRUE BRITON,"

On THURSDAY Morning Next,

At the Stores of

VENNING, BUSK & Co.

COACHMAN WANTED.

WANTED, a Coachman, who can produce a good character for honesty, sobriety, the care and management of Horses, and for being a *careful and steady* Driver.—Apply to Mr. MONTAGU, at the Colonial Office.

Cape Town, Nov. 6, 1843.

FOR SALE, at the Undersigned's Place, three teams of well-trained Draught Oxen, particularly adapted for Travelling Traders. Terms, moderate.

F. H. SCHEUNDORFF.

Blaauwbloemetjes Kloof, Oct. 31, 1843.

Master's Office, Cape Town, 31st Oct. 1843.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *John Kay*, late of the Swellendam District, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Swellendam on Thursday, the 14th December next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid, then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master Supreme Court.

PUBLIC SALE,

In the Estate of the late Mr. G. A. ODENDAL,

AT "ZOUTRIVIER'S DRIFT."

DISTRICT SWELLENDAM.

ON FRIDAY the 1st December next, a Public Sale will be held at "Zoutrivier's Drift," or "Kathoek, of
1,200 Merino Ewes and Wethers,
8 Thoroughbred Merino Rams, from the Flocks of Messrs. CLOETE and VAN BREDA,
30 Mares and Wagon Horses,
1 Covering Stallion,
60 Head of breeding Cattle,
2 Well bred Bulls,
12 Bullocks,
50 Goats,
2 Wagons,
1 Set of Wagon Harness,
1 Set of Yokes and Leading Rope complete,
1 Pair of Smith's Bellows and Tools complete,
1 Carpenter's Bench and Tools complete,
1 Horse Mill,
1 Plough,
1 Harrow,
1 Corn Harp.

A large quantity of Furniture, Kitchen Utensils, Churns, and divers Farming requisites.

ALSO,

The half of the Crops of 10 muids of Oats, 2 muids of Barley, and 5 muids of Wheat, sown on the Place.

Widow E. M. ODENDAL.

VAN DER BYL & DENYSSEN, Auctioneers.

PUBLIC SALE AT

NOOITGEDACHT,

Situated at Kars River, District Swellendam.

ON MONDAY, the 20th Nov. next, will be sold by Public Auction at Nooitgedacht:—
500 Merino Ewes and Wethers,
20 Wagon and Young Horses,

JACS. NICS. SWART.

VAN DER BYL & DENYSSEN, Auctioneers.

H. M. VICTUALLING OFFICE,

Simon's Town, 1st November, 1843.

NOTICE is hereby given that Tenders and Samples will be received at this Office, till Noon on FRIDAY, the 22nd December next, (when parties tendering, or some person duly authorized in writing to sign the Contract on their behalf, are requested to be present,) for all such quantities of the undermentioned articles, as may be required for the use of Her Majesty's Ships and Vessels of War, Transports, Convict Ships, and Government Emigrant Vessels, either at the anchorage of Simon's Bay or Table Bay, and the Civil Establishments on shore, for the year 1844, commencing on the 1st January next:—

FRESH MEAT.—For such quantities as may be daily required, to be of good quality, and such as is sold to the Inhabitants. To be delivered at the Town Jetty.—The Tenders to express the price Sterling per pound English weight.

VEGETABLES.—Ditto, ditto, ditto.

LIVE OXEN & SHEEP.—For such number of fat Oxen, Cape Sheep, and half bred Merino Sheep (for the Island of Ascension), as may be required. To be delivered at the Town Jetty.—The Tenders to express the price Sterling per head.

PRESSED HAY.—For such quantities as may be required. To be delivered at the Town Jetty.—The Tenders to express the price Sterling per 100 lbs. English weight.

WINE.—For such quantities as may be required, for the sick on board, and for the Civil Establishments on shore, to be one year old, and warranted to keep good for nine calendar months. To be delivered into the Magazines.—The Tenders to express the price Sterling per Imperial Gallon.

SUGAR.—For such quantities as may be required, to be of good quality, and warranted to keep good for nine calendar months. To be delivered into the Magazines.—The Tenders to express the price Sterling per pound English weight.

RICE.—Ditto, ditto, ditto.

SOFT BREAD, of second quality. For such quantities as may be daily required. To be delivered on the Town Jetty.—The Tenders to express the price Sterling per pound English weight.

Adequate Security will be required, and the names of two persons must be proposed as Securities for the due fulfilment of the Contract. And a statement in writing from them to that effect must further be produced and deposited if necessary, when the Tenders are opened, otherwise they will be rejected.

The following Lists are lying at the "Banks," "Commercial Room," and "Public Library," for Subscriptions.

THE LATE LADY D'URBAN,

AS a Tribute of Respect to the Memory of the late Lady D'URBAN, and to express their sense of her Character, and active benevolence during her residence in this Colony, the Undersigned propose to erect a MONUMENT, or such appropriate MEMORIAL, as may be hereafter agreed on; and for this purpose they will contribute the sums set oposite their names in this List:—

	£	s.	d.		£	s.	d.
J. B. Ebden	5	5	0	G. M. Nealds	1	1	0
C. S. Pillans	5	5	0	Dr. Oaks, (paid)	1	1	0
H. Watson	5	5	0	Jos. Hare, (paid)	1	1	0
Geo. Thompson	5	5	0	J. P. Deneys, As.	1	1	0
A. Chiappini,	5	5	0	A. J. Cloete	5	5	0
Hamilton Ross,	5	5	0	F. Hope	2	0	0
John Stein,	5	5	0	G. Kekewich	5	5	0
Dr. Bailey,	5	5	0	Ino. Wylde	5	5	0
John King,	5	5	0	Chas. C. Mitchell	2	0	0
A. McDonald,	5	5	0	R. W. Eaton	1	1	0
W. Hawkins,	5	5	0	R. Crozier	1	0	0
Baron von Ludwig,	5	5	0	J. D. Overbeek	2	0	0
P. L. Cloete,	5	5	0	M. Blake	2	0	0
J. J. L. Smuts,	5	5	0	Charles de Lorentz	1	0	0
W. F. Bergh,	5	5	0	John Fairbairn	1	0	0
C. M. Zastron,	5	5	0	Sir A. Stockenstrom	3	0	0
J. G. Muller, Sen.,	3	3	0	W. Field	3	0	0
F. J. Smuts,	2	0	0	James Watt	1	0	0
M. Jurgens,	2	0	0	J. Barker	1	1	0
P. van Breda, As.,	1	1	0	W. Caldwell Faure	1	0	0
R. Loedolff,	1	1	0	J. W. Billingsley	5	5	0
P. Roux, Sr.,	1	1	0	D. H. Canstatt, (pd.)	1	0	0
T. F. Dreyer, Sen.,	1	1	0	— Holl	3	0	0
F. Russouw, Sen.,	1	1	0	John Lesar	1	1	0
T. J. v. Schalkwyk,	1	10	0	J. A. Colyn, Constantia	2	0	0
J. N. Russouw, Sr.,	0	10	0				
D. Denyssen,	2	2	0	R. Dobie	1	1	0
J. Brink, Sr.	1	10	0	Joseph Busk	5	0	0
J. P. Deneys, Gs.,	1	1	0	Thos. J. Dickson	0	10	0
D. G. Deneys,	1	1	0	J. Watermeyer	1	1	0
C. Cardew, (paid)	1	1	0	W. Porter,	5	5	0
H. Hutton, (paid)	1	1	0	H. J. Dunell,	5	5	0
J. Klink	1	1	0	C. J. Brand,	1	1	0
G. Longmore	1	1	0	J. H. Redelinghuys,	1	1	0
J. Carey	3	3	0	J. Moore Craig,	1	1	0
J. S. de Lima,	0	5	0	H. Bickersteth,	1	1	0
E. Christian,	1	0	0	Col. Blake,	3	0	0
His Excellency Sir				W. W. Fuller,	3	0	0
George Napier,	5	5	0	N. W. Meyer,	1	0	0
Rev. Geo. Hough,	2	2	0	Capt. Bance, (paid)	1	1	0
T. Morris,	1	0	0	Capt. Napier,	1	1	0
Major General H. G.				T. B. Venn,	1	1	0
Smith, Adj. Gen.				J. H. Cramer,	1	1	0
of India, (paid)	5	5	0	J. Stewart,	2	2	0
Lt. McLean, R.A.,	1	1	0	W. Caruthers,	1	1	0
John Osmond, Simon's Town,	5	5	0	Chas. Hawkins, (pd.)	1	1	0
				W. Procter, (paid)	1	1	0
Robert Cooper,	1	1	0	J. M. Hill,	1	1	0
W. Blackburn,	1	1	0	F. H. Kunhardt,	2	2	0
Colonel Dutton,	5	5	0	Capt. R. Wolfe,	1	1	0
P. B. Borcherds,	1	1	0	James Abercrombie,	1	1	0
Thos. McLear,	1	1	0	A. Steedman,	1	1	0
J. M. Maynard,	1	1	0	D. G. Deneys,	1	1	0
Jos. Maynard,	0	10	0	C. F. Juritz,	1	1	0
Mrs. Farmer & Son,	1	1	0	J. Deas Thomson,	1	1	0
R. H. Arderne,	1	1	0				

TO LET.

THE House and Bakery in Long-street, now occupied by Mr. A. WAHL.—Apply to the Owner.

J. A. BAM.

H. M. VICTUALLING OFFICE,

Simon's Town, 1st November, 1843.

NOTICE is hereby given that Tenders and Samples will be received at this Office, till Noon on Wednesday the 15th instant, (when parties Tendering or some Person duly authorized in writing to sign the Contract on their behalf are requested to be present) for

112,000 pounds of GOOD BISCUIT,

for H. M. Navy, to be the genuine produce of Good Wheaten Flour only, warranted to keep good for nine Calendar Months, and to be delivered into the Magazine's at Simon's Town.

The Tenders must express the price Sterling, per 112 pounds English Weight, and the names of two Persons must be proposed as securities for the due fulfilment of the Contract, and a statement in writing from them to that effect must further be produced, and deposited if necessary when the Tender is opened, otherwise it will be rejected.

INVITATION.

ANY Person being willing to undertake the construction of a School Building in the Village of D'Urban, of 60 feet long and 20 feet wide, are requested to send in Tenders to that effect on or before the 15th November next, to the Deacon Mr. J. C. SCHABORD, at D'Urban, from whom the conditions may be ascertained.

By Order of the Vestry,
M. L. NEETHLING, Sr., Hon. Scriba.

Tygerberg, Nov. 1, 1843.

NOTICE.

STRAYED at Saldanha Bay, 5 head of Cattle, belonging to the Undersigned, being 2 black Heifers, a black-and-white Cow, and a black Bullock, all marked on both ears with a Swallow-tail, and a black-and-white Bullock. If found, information is requested to be given at the Place "Hazendal," District Bottelary, or at the Office of this Paper.

J. D. BOSMAN.

Bottelary, Nov. 4, 1843.

MILCH COWS.

ON SATURDAY, the 11th November, the Undersigned will cause to be sold on the Parade, 8 excellent Milch Cows, which have calved about a fortnight ago, and may be recommended in every respect;—those who make purchases to the amount of Rds. 100, will have THREE MONTHS CREDIT.

A. BESTER.

SOUTH AFRICAN

Fire & Life Assurance Company,

No. 32, ST. GEORGE'S-STREET.

ESTABLISHED MARCH 1831.

CAPITAL £40,000.

DIRECTORS,

ANTONIO CHIAPPINI, Esq., Chairman.
J. A. LE SUEUR, Esq., Deputy Chairman.
JOHN S. MERRINGTON, Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
DANIEL J. CLOETE, Esq.
ROBERT CROZIER, Esq.
P. A. BRAND, Esq.
R. J. VAN DER RIET, Esq.
PIETER VAN BREDA, As., Esq.
J. G. STEYTLER, Gs., Esq.
W. HIDDINGH, Esq.
JAMES BANCE, Esq.

AUDITORS.

H. F. HOHNE, Esq.
F. G. MYBURGH, Esq.

PHYSICIAN.

SAMUEL BAILEY, Esq., M.R.C.S.L.

Secretary—F. S. Watermeyer, Esq.
Clerk—Mr. C. Watermeyer.

RATES OF FIRE ASSURANCE.

First Class, not hazardous, 2s. 6d. per £100
Second Class, hazardous.. 4s. 6d. per 100
Third Class, double ditto, 6s. 8d. per 100
Fourth Class, thatched buildings, 17s. 6d. per £100.

REDUCED RATE OF LIFE PREMIUMS.

PREMIUMS for insuring the Sum of £100 Sterling upon the Life of a healthy Person, from the age of 15 to 50 years, within the Limits of the Colony,—but not upon the Seas.

Age next Birth Day	*For 1 Year.* £	s.	d.	*For 7 Years.* £	s.	d.	*For Life.* £	s.	d.
15	0	16	6	0	18	5	1	15	11
16	0	16	7	0	19	4	1	16	10
17	0	17	2	1	0	5	1	17	8
18	0	18	1	1	1	7	1	18	7
19	0	19	1	1	2	8	1	19	7
20	1	1	0	1	3	9	2	0	7
21	1	2	0	1	4	7	2	1	11
22	1	3	1	1	5	5	2	2	0
23	1	4	2	1	6	3	2	4	9
24	1	4	11	1	6	11	2	5	4
25	1	5	7	1	7	8	2	6	9
26	1	6	4	1	8	4	2	8	8
27	1	7	1	1	8	11	2	9	2
28	1	7	10	1	9	5	2	11	3
29	1	8	7	1	10	0	2	12	9
30	1	9	5	1	10	4	2	14	1
31	1	9	8	1	10	9	2	15	7
32	1	10	1	1	11	2	2	17	0
33	1	10	5	1	11	9	2	18	8
34	1	10	10	1	12	9	3	0	5
35	1	11	2	1	14	0	3	2	4
36	1	11	6	1	15	5	3	4	3
37	1	11	11	1	16	9	3	6	4
38	1	12	4	1	18	5	3	8	7
39	1	14	4	2	0	4	3	10	10
40	1	16	11	2	2	4	3	13	2
41	1	19	3	2	3	10	3	15	5
42	2	1	0	2	5	1	3	17	10
43	2	1	7	2	6	9	4	0	3
44	2	2	11	2	8	9	4	2	9
45	2	6	0	2	11	1	4	5	5
46	2	8	0	2	13	1	4	8	6
47	2	8	11	2	15	3	4	11	7
48	2	9	10	2	17	9	4	15	2
49	2	12	10	3	0	6	4	19	2
50	2	15	10	3	3	4	5	3	7
51	2	19	0	3	6	3	5	8	8
52	3	1	2	3	9	0	5	13	10
53	3	4	0	3	12	3	5	19	5
54	3	6	4	3	16	0	6	5	6
55	3	8	10	4	0	10	6	11	11
56	3	13	0	4	6	10	6	19	0
57	3	16	8	4	13	0	7	6	6
58	3	19	10	5	0	3	7	14	6
59	4	3	3	5	8	6	8	2	5
60	4	11	11	5	18	5	8	10	6

MARRIAGES.

In St. George's Church, on Monday, the 30th October, by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., Senior Colonial Chaplain.

Charles White to Johanna Magdalena Young.

(By Special Licence.)

At Rondebosch Church, on Thursday, 26th October, by the Rev. J. FRY.

Captain W. W. Ball, of the Bark *Curraghmore*, to Miss Eliza Legge Park.

On Monday, the 30th October, by ditto.

Mr. John Lock, to Miss Janetta Cruywagen.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, the 30th October, by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., Senior Colonial Chaplain.

A son of Ludwig Pappe, Esquire, M.D., baptized Eduard Alfred.

A son of Mr. Thomas Wilkenson Elliott, baptized George William.

A daughter of Mr. John Shepherd, baptized Sarah Elizabeth.

A son of Mr. Jerrard Dalton, baptized Edward John.

A son of John Polm, baptized John William.

On Wednesday, the 1st November, by ditto.

A daughter of George Frere, Junr., Esq., H.B.M's. Commissioner, baptized Margaret Elizabeth.

At Rondebosch Church, on Tuesday, the 31st October, by the Rev. J. FRY.

A daughter of H. C. Voget, Esq., baptized Elizabeth Helen.

DEATHS.

Oct. 28. Emma, daughter of Charles Palmer, Esq., Deputy Commissary General, aged 2 years and 8 months.

29. Johanna Sophia, daughter of Mr. Philip Stigant, aged 2 years, 3 months, and 17 days.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Nov. 4. *Union*, British schooner, 153 tons, J. Allen, from Mauritius Oct. 14, to London. Cargo sundries. Brings a few letters. Put in for refreshments. Reports H.M. Frigate *Isis*, sailed on the 12th Oct. for Roderiques, to afford assistance to the ship *Oxford*, from Calcutta, which was on shore on that Island. H. E. Rutherfoord & Brother, Agents.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Nov. 3. *Planet*, British bark, J. Baillie, to Simon's Bay.
3. *William*, British brig, J. Taylor, to Demerara.
4. *True Briton*, British ship, C. Consitt, to Madras.
5. *City of London*, British bark, W. Martin, to Mauritius.
5. *Maid of Mona*, British schooner, H. Blake, to Algoa Bay.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—BARKS.

Curraghmore, W. W. Ball.—Algoa Bay.—Thomson & Co.
Mary Ann, R. Jacques.—Madras.—Borradailes & Co.
Mary Hay, A. D. Volum.—Launceston.—Thomson & Co.
Pearl, W. Burrows.—Madras and Calcutta.—Thomson & Co.

BRIGS.

Britannia, W. Volum.—Uncertain.—Ross & Co.
Galatea, T. Owen.—London.—Thomson & Co.
Lively, T. Martyn.—Algoa Bay.—Norton & Co.
London, J. Gunton.—London.—Thomson & Co.
Marmion, J. Baillie.—Madras and Calcutta.—R. Granger.
Mary Ann, A. Locke.—London.—Thomson & Co.
Pilot, H. MacDonald.—Port Natal.—Fryer & Co.
Solway, C. Spence.—Mauritius.—R. Granger.
Thomas Hoult, J. Watson.—London.—R. Granger.

SCHOONERS.

Georgiana, P. Richardson.—St. Helena.—Anderson & Co.
Olivia, W. Roome.—Calcutta.—Ross & Co.
Regent Packet, G. Whitley.—Crozets.—J. Jearey.
St. Helena, W. Mann.—Port Adelaide and Hobart Town.—Rutherfoord & Co.
Sophia, W. Glendenning.—Uncertain.—W. Homewood.
Union, J. Allen.—London.—Rutherfoord & Co.

SLOOPS.

Albatross, T. Ryan.—Uncertain.—Com. Wharf Com.
Flamingo, P. Saunders.—Uncertain.—Com. Wharf Com.

DUTCH—SHIP.

Jan van Hoorn, T. Keeman.—Batavia.—O. J. Truter.

SWEDISH—SHIP.

Fanchon, S. C. Pyk.—Batavia.—Home & Co.

PRUSSIAN—BRIG.

Fenella, W. Wichers.—Hamburg.—Metcalf & Son.

PORTUGUESE—BRIG.

Sociedade, Lt. Reid, in charge.—(Detained by H.M. Brig *Sappho*.)

Slave Brig, (name unknown) Mr. Bodie, in charge.—Prize to H.M. Ketch *Arrow*.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(Flag Ship.)
H.M. Corvette *Conway*, Capt. R. Fair, K.H.—
H.M. Ketch *Arrow*, Lieut. Com. W. Robinson.—
H.M. Steamer *Thunderbolt*, Commander G. A. Broke.—
H.M. Mooring Vessel *Badger*.

DUTCH—SHIP.

Johanna Catharina, L. Weldschuit.—Amsterdam.—Thomson & Co.

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRIGS.

Oscar, T. M. Wrangles.—Uncertain.—G. Britton.
Sarah Maria, J. Oldridge.—London.—Smith & Co.

SCHOONERS.

Conch, W. Bell.—Table Bay.—J. O. Smith.
Mary Ann, E. Medhurst.—London.—J. O. Smith.
Jim Crow, G. Geere.—Uncertain.—Maynards & Co.
Rival, H. W. Durant.—Uncertain.—J. O. Smith.

BREMEN—BARK.

Carel Wilhelm, H. Erichs.—Uncertain.—Maynards & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 6 November, 1843.

Aloe per pond	Aloes per pound ..	0 — 6 St.
Amandelen, per 1,000..	Almonds, per 1,000	1 — 1½ Rd.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	0 — 21½ St.
Abrikozen, per ditto .	Apricots, ditto	10 — 11
Aardappelen, per mud.	Potatoes, per muid	4½ — 9 Rd.
Azyn, per legger	Vinegar, per leag.,	40 — 48
Boonen per mud......	Beans, per muid....	17 — 20½
Balken, per stuk	Beams, each.	0 — 0
Boter, pr. lb..........	Butter, per lb.	36 — 46 St.
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag	183 — 202 Rd.
Bokkevellen	Buck Skins	½ — 1
Drooge Ossenhuiden. ..	Dry Ox Hides . ..	3 — 5⅞
Eenden en Makouwen ..	Ducks & Musc. do.	1¼ — 1¾
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid ..	0 — 10
Garst, dito	Barley, per muid..	7 — 9⅝
Ganzen, per stuk... .	Geese, each......	2 — 2¼
Haver, per mud	Oats, per muid....	4⅞ — 5⅞
Hooi, per 100 ponden ..	Hay, per 100 lbs..	3 — 3½
Hoenders per stuk	Hens, each.. ...	⅞ — 1¼
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p sack..	½ — ¾
Honing pr. lb.........	Honey, per lb	0 — 0 St.
Kazen, Kaap. per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0 — 0
Kalkoenen elk	Turkeys, each......	3 — 6 Rd.
Kaf, per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks ..	0 — 67 Rd.
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aum	0 — 0
——Steen	—— Stone ditto...	0 — 0
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 muids	155 — 165 Rd.
Linzen, per mud......	Lentil per muid ..	0 — 29½
Melies, per mud	Maize per muid	0 — 5⅝
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p.. 100lb	0 — 14½
Okkernoten per 100. ..	Walnuts, per 100.	14 — 11½ St.
Oliphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0 — 49 St.
Peren, per pond	Pears, per lb. . ..	0 — 9 St.
Persiken, dito........	Peaches, ditto	5 — 12
Planken, per voet . .	Planks per foot ...	0 — 0
Rogge, per mud......	Rye, per muid	0 8½ Rds.
Rozynen, per pond. . .	Raisins, per lb.....	6 — 8 St.
Tabak, per pond....	Tobacco, per lb. ..	0 — 17 St.
Stroo, per 16 zak. ...	Straw, p. 16 sacks..	0 — 36 Rds.
Tyger, Leeuwen & Struis Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	2 — 9½
Uyen per mud	Onions per muid ..	10 — 15
Varkens, gemeste ..	Pigs, fattened, ea. ..	0 — 52½
—— ongemeste	—— unfattened ..	8 — 12½
—— speen	—— sucking	2½ — 2⅞
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea. .	¾ — 1 Rd.
—— Beddo per lb.	—— Bed per lb. ..	1½ — 1¾ Rds.
Vet, of talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb.	0 — 12½ St.
Vygen per pond.	Figs, per lb.	0 — 15
Wyn, ordinaire, per leg. ger	Wines, ordinary p. leg.	0 — 0 Rds.
Pontak	Pontac	0 — 0
Wol, Schapen p lb...	Com. Wool, per lb.	7½ — 16 St.
Wol, fyne, p. lb....	Wool fine, per lb.	20 — 24½
Zoetelimoenen per 100	Oranges, per 100 ..	1½ — 2½ Rds.
Zout per mud	Salt, per muid ...	2½ — 3
Zuurlemoenzap per ½aum	Lemon Juice, ½aum	0 — 4½
Zoolleder per ½ huid ..	Sole Leather, ½-hide	0 — 3
Zeep, per pond	Soap, per lb.	0 — 15½ St.

CAPE TOWN:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by J. J. H. Smuts, 92, Wale-street.—Proprietor, P. A. Brand, 93, Wale-street.